

Orosházi HARANGSZÓ

XXV. évfolyam 2. szám · 2018. pünkösd

Úton a Lélekkel

Sokféleképpen bontakozik ki előttünk pünkösd eseménye, jelentősége. Lukács szemléletes leírásában magunk előtt látjuk a kétezer éves jeruzsálemi történetet, Isten népének történetében felidézünk azokat a nagy megvilágosodásokat, ébredéseket, amelyek sokszor teljesen váratlanul ragyogtatták fel az evangéliumi hit erejét, de gyülekezeti életünk rendjében is állandó helye van pünkösdnek: a megígért Lélek kiáradására emlékezve ünnepeljük az első keresztyén igehirdetést, az egyház születését.

A történelmi, teológiai, napi gyülekezeti gyakorlati szempont mellett érdemes keresnünk egy másik nézőpontot is: hogyan adódik össze, hogyan hat a nagy egész életében – legyen az gyülekezet vagy társadalom – a személyesen megélt pünkösd csoda? Mennyire kell, hogy személyes, belső ünnep, megújulás legyen pünkösd eseménye, annak máig tartó hatása? Meggyőződéseim, hogy gyülekezeteink, kisebb-nagyobb közösségeink várt kibontakozásának kulcsa a személyesen átélt megújulásban, átértékelésben, újratervezésben van.

Jézus a Szentlelket megígérő búcsúbeszédében fordulatról szól:

**„amikor azonban eljön ő,
az igazság Lelke, elvezet titeket
a teljes igazságra.” [Jn 16,13]**

És ez a fordulat ebben az ígértben nem egy mozgalom zászlóbontása, nem egy új történelmi korszak virradata, nem is valamiféle isteni közbeavatkozás hatására megvalósuló pozitív kataklizma, melynek nyomán világhódító útjára indul a keresztyénység. Ebben az ígértben csodálatosan ben-

sőséges, személyre szabott átformálódás szólal meg. A zúgó szélvihar, a kettős tüzes lángnyelvek, a Pétert maga nyelvén hallgatók tömege, a semmiből előbukkanó háromezres gyülekezet nem a személyes attitűdöt emeli ki számunkra: a széles ívű mozgulatok, a csodák, a sokaság az egyén feletti, a közös szempontot erősíti fel.

Tisztán élő, nemes célért égő, Istenre és a másik emberre figyelő, felelős közösség azonban nem születhet magától. Az egyik tiszta hangja, a másik nemes célért égő lelkesedése, a harmadik odaadó, áldozatos felelősségvállalása nem fogja megváltoztatni az emberi szív, a lélek indulatát. Szükség van arra a személyes, belső átélésre, fordulatra, amit a megígért pünkösd csoda mindannyiunkban megeremthet. Kell, hogy eljőjön ő, az igazság Lelke, aki elvezet a teljes igazságra. Nem vélt vagy valós igazunk érvényesítésére, nem az aktuális korszak diktálta értékrend diadalára, hanem a teljes igazságra. Arra, amiben benne van saját esendőségünk, gyengeségünk felismerése is, és benne van az a világot rendben tartó isteni akarat is, ami felelőséget és szeretetet, törvényt és evangéliumot ad élénk, mint minden szó, döntés és tett zsinórmértékét.

Választott útjaink nagyon sokszor már meghatározottak attól, hogy hová készülünk eljutni. Nagyobb távolságra való igyekezetünkben szeretnénk gyors, egyenes, jól járható utakat magunk előtt. Elrejtett, néhanem veszedelmes célok előtt készülhetünk az odavezető út veszélyeire, nehézségeire is. Napi rutinunkban pedig már szinte nem is kell a lábunk elé nézni, és alaposan végiggondolni az irányt, meggy „magától”. Jézusnak a Szentlelekről szóló ígértében, mely-

ben az Isten szeretetének, jó akaratának teljes megismeréséről beszél, a vezetés nem csupán irányítást, támogatást jelent. Szinte lehetetlen visszaadni azt a tartalmat, ami e rövid mondatrészben van: „...elvezet titeket a teljes igazságra.” Elvezet, de inkább utat mutat, úton jár, kísér: nem egyszerűen térkép a kézben, GPS az autóban, és „oldd meg”, hanem személyes jelenlétével folyamatosan formál, alakít.

Az út a jézusi kor szóhasználatában, gondolkodásában sohasem válik szét az életút, az életmód, az életirányultság képzetétől. Fantasztikus, felmérhetetlen ajándék, hogy a pünkösd csoda, a Lélektől való személyes érintettség nem a fonalakkal mozgatott marionett bábuk tehetetlensége, nem a parancsot végrehajtók szelektív vaksága, hanem egy olyan út, ahol a szabad mozgás, a haladás vagy a pihenés, a szárnyalás, vagy éppen a botladozás a teljes igazság szépségeinek, örömeinek meghatározottságában történik. Ha úgy van, a jó irány felemel és repít, ha úgy van, a jó irány nem engedi, hogy összerokkadvan ott maradjak az útparton, vagy éppen letérjek és másik utat keressek.

Az önigazságába belekövesedett vagy a „minél hangosabb, annál igazabb” tömegpszichózisába behajszolt társadalmunk sokszor a már-már tragikus, visszafordíthatatlan megosztottság tüneteit mutatja, és ezek a tünetek nem kímélnék semminemű közösséget, emberi kapcsolatot. Fertőznek családokat, munkahelyeket, gyülekezeteiket, baráti társaságokat. Egy másik igazságra, a jézusi teljes igazságra van szükség, mert már az odavezető út is egy megújult életet, egy egymásra, a teremtettségre és Istenre tápláló életet, a megosztottság sebeit begyógyító életet jelent. Ezért hát, pünkösd lángja a szívekben, lobbanj fel! Jöjj el, Szentlélek, és vezess el minket a teljes igazságra!

ÖRDÖG ENDRE

Amit Győry Vilmos gyermekeinek sorsáról sikerült megtudni II.

GYŐRY LÓRÁND BÉLA

Orosháza, 1871. április 11.–

Budapest, 1926. július 30.

A negyedik gyermek. Édesapja keresztelte. Keresztzülei: Székács Béla tanuló és Székács Irma.

Győry Lóránd vázlatos pályaképe: gazdaságpolitikus, jogász, műfordító, földművelésügyi miniszter. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte. Később is a fővárosban élt és tevékenykedett. Előbb az Országos Statisztikai Hivatalban, majd a Földművelésügyi Minisztériumban nyert alkalmazást. Fogalmazó gyakornokként kezdte. Megjárta a hivatali ranglétrát. Megalkototta az élelmezési központot. Részt vett a római Nemzetközi Mezőgazdasági Intézet szervezési munkáiban.

A Károlyi-kormány alatt a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkára (1918–1919), a Tanácsköztársaság idején 5 hétig fogságban volt. A Friedrich-kormányban helyettes államtitkár (1919. augusztus 7.–1919. augusztus 15.), a Földművelésügyi Minisztérium megbízott vezetője. Megromlott egészségi állapota miatt augusztus közepén nyugdíjazását kérte (48 éves volt, amikor 25 évi minisztériumi szolgálat után elért legmagasabb tisztségéből visszavonult). A Magyar Gazdaszövetség ügyvezető alelnöke (1925–1926).

Szépirodalommal is foglalkozott. Műfordítóként elsősorban klasszikus és kortárs angol, amerikai ifjúsági műveket, valamint klasszikus művek ifjúságnak átdolgozott változatait tolmácsolta. *Az anyaföld* című tudományos darabját a budapesti Uránia Színház mutatta be 1913-ban.

A Magyar Távirat Iroda 1926. július 31-én, 10 óra 45-kor második kiadása halálozási rovatában a következőket adta hírül: „Győry Lóránd nyugalmazott földművelésügyi miniszter tegnap este a Szent János szanatóriumban meghalt. Temetése hétfő délután lesz a Kerepesi-úti temető halottasházából.”

Győry Lóránd azokban a napokban készült Londonba, hogy súlyosan beteg nővérét meglátogassa, s efölötti izgalmi viselték meg annyira, hogy a nővére halálhírét tudomására adó sürgöny érkezésekor eszmé-

letét veszítette és még aznap meghalt. Halálának körülményeiről a Szentgotthárdon kiadott *Harangszó* (az Országos Luther Szövetség hivatalos lapja) 1926. augusztus 8-ai számában olvashatunk bővebben: „*Ginever Ch. Arthurne szül. Győry Ilona, [...] Győry Lóránd volt földművelésügyi miniszter nővére, néhány napi szenvedés után 1926. július 26-án, Londonban elhunyt. Győry Lóránd nővérének halálhírére annyira megrendült, hogy idegkimerültségében az utcán rosszul lett, úgyhogy a mentők szállították Pálffy tér 1. szám alatt lévő lakására. A súlyos betegen fekvő Győry Lórándot még aznap este beszállították a János-szanatóriumba, ahol aztán váratlanul elhalt.*” Az 56 éves korában távozott Győry Lóránd hirtelen elmúlásával

Győry Lóránd

nagy veszteség érte az evangélikus egyházat. A család részéről a 81 esztendőös gyászoló édesanya és Kompordayné Győry Margit tanárnő adott ki gyászjelentést. A temetésére 1926. augusztus 2-án került sor a Kerepesi temetőben. A családon kívül gyászjelentést adott még ki a Magyar Gazdaszövetség is.

Orosházán az evangélikus egyházközség 1926. augusztus 27-én tartott presbiteri gyűlésén az igazgatólelkész bejelentése szerint a múlt gyűlésen fejezték ki őszinte részvétüket özvegy Győry Vilmosnének kedves leánya elhunyt alkalmából, s most újra egy szomorú esetről kell megemlékezniük a kedves, jólelkű, vallásos életű Győry Lórándról, ki hirtelen elhunyt. Az igazgatólel-

kész indítványozta, hogy a mélyen sújtott özvegy édesanyának őszinte részvétet nyilvánítsanak. Győry Lórándot a többi családtaggal együtt 1957 novemberében exhumálták és áttemették a rákoskeresztúri Új köztemetőben létesített családi sírba.

GYŐRY ELEMÉR

Orosháza, 1873. december 8.–

Várbozsán, 1915. július 18.

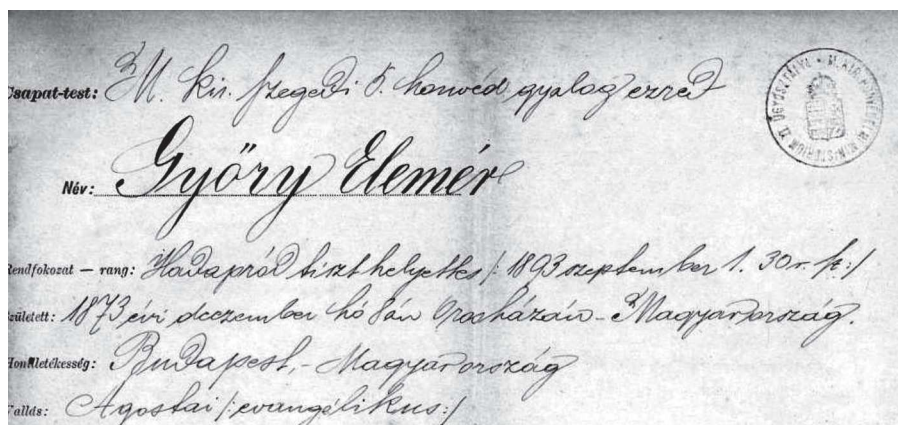
Az ötödik gyermek. Édesapja keresztelte. Keresztzülei: Székács Béla orvosnövendék és Székács Irma.

Győry Elemér életútjáról keveset tudunk, de amit mégis, azt a Hadtörténeti Levéltárban őrzött személyügyi nyilvántartásában sikerült megtalálni. Eszerint nevezett Győry Vilmos orosházi evangélikus lelkész özvegyének fiaként nyert felvételt a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia tényleges tisztképző intézményébe, amelynek jó eredménnyel történt elvégzése után 1893. augusztus 18-án, szeptember 1-jei hatállyal hadapród tiszthelyettesé avatták, és szolgálatra a szegedi magyar királyi 5. honvéd gyalogezredhez osztották be.

Győry Elemér tehát 20 éves volt, amikor a Ludovika elvégzése után szolgálatba lépett, és 23, amikor leszerelték. Szolgálati ideje alatt az évenként vezetett minősítőnyelvi táblázatában a következőket írták róla: A Magyar Királyi Honvédségbe való belépése előtti személyes viszonyai, nevelése és tanulmányai: Győry Vilmos evangélikus lelkész özvegyének fia 5 gimnáziumi osztályt végzett, jó eredménnyel Budapesten.

A Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia tényleges állományú tisztképző tanfolyamát jó összeredménnyel végezte. 1893. augusztus 18-án, mint az akadémia tényleges állományú tisztképző tanfolyamának végzett növendéke, hadapród tiszt helyettesként 5 évi tényleges szolgálati kötelezettség mellett a szegedi 5. gyalogezredhez felavattattott.

Magánviszonyai 1893/94-ben: nőtlen, pénzügyi viszonyai rendezettek. Szolgálati viszonyai: 1893. augusztus 19-től az év végéig századszolgálat Szeged-Horgoson, 1894-től századszolgálat a 4. századnál, Szegeden.

György Elemér személyi lapja

Jellemzései: Magyarul tökéletesen beszél és ír. Németül a szolgálat igényeinek megfelelően beszél és ír. Franciául szükségképpen. Még meg nem állapodott jellemű, vig kedélyű, élénk véralkatú. Igen jó szellemi képességekkel. Alacsony termetű, gyenge testalkatú, egészséges, minden fáradalmak elviselésére háborúban és békében alkalmas. 1894-ben négy hónapon át beteg volt. 1895-ben Szegeden és Budapesten, 1895. szeptember 25-éig Tápiószőlőn szolgált. 1895. szeptember 25-től az év végéig szolgálatát nem láthatta el, mivel gazdasági büntett miatt vizsgálat alatt állott.

A magyar királyi I. honvéd kerületi parancsnokság 1511/267 sz. rendeletével a rendfokozatát 1896. április 1-jén elvette. Hadapródi kitüntetését pedig április 3-án vonta vissza. Katonai pályafutása 1896. július 12-én ért véget, amikor is a honvédség kötelékéből elbocsátották.

György Elemér további sorsáról, a polgári életben betöltött szerepéről alig van információ. Családi adatok utalnak arra, hogy nőül vette Fűke Gizellát (1876–1952). Házasságkötésük időpontjáról és helyéről eddig nem sikerült adatot szerezni. Egy gyermekük született, Sarolta (második a családban) a későbbi Horváth Istvánné, akinek neve a családi obeliszen is szerepel, de nem ott nyugszik. Ugyancsak családi forrásokból tudható, hogy György Elemér gazdasági munkaként működött Várkonyiban. Itt is halt meg 1915. július 18-án, 42 évesen. Július 20-án ugyanott helyezték örök nyugalomra. Felesége hosszan túlélte, 37 évi özvegyesség után Budapesten hunyt el. Ő is a közös családi sírban nyugszik a rákoskeresztúri Új Köztemetőben.

GYÖRNY SAROLTA KATA

Orosháza, 1876. május 27.–
Gödöllő, 1892. június 21.

A hatodik gyermek. Édesapja keresztelte. Keresztzülei: Székács József és Vörös Julianna, valamint özv. György Endréné Wurm Katalin.

Rendhagyó esetnek vagy inkább szokatlannak mondható, hogy az anyakönyvben keresztzülként az anyai nagyszülők (Székács József és Vörös Julianna), valamint özv. György Endréné Wurm Katalin (az apai nagyanya) vannak bejegyezve. Megemlítendő, hogy a keresztelés után két hónappal, 1876. július 29-én Székács József püspök is távozott az élők sorából.

Sarolta mindössze 5 hónapos volt, amikor Orosházáról Pestre költöztek. Rokoni emlékezés szerint 16 éves korában Gödöllőn hunyt el. 1892-ben Gödöllő Domonyhoz tartozott, így Sarolta adatait az ottani halotti anyakönyvben reméltük megtalálni. A keresés végül eredményhez vezetett, s György Sarolta adatai Domony vegyes anyakönyvének (1875–1909) 1892/24. sz. halotti bejegyzésében olvashatók: György Sarolta 16 éves. Gödöllő, 1892. június 21.

György Sarolta

(A festmény és a fotó Koszorús Oszkár tulajdona)

Szülei: néhai György Vilmos budapesti ev. lelkész és Székács Etelka. A halál oka: gylomorgörcs. Gödöllőn temette 1892. június 23-án Szilárd János evangélikus lelkész.

Összegzés

György Vilmos gyermekeiről szóló írásunkban Gineverné György Ilona életpályáját csak vázlatos formában ismertettük, mivel gazdag életútanyaga kötetet is megtölthetne. Forrásanyagai elérhetőek.

György Vilmos gyermekei közül a négy felnőtt korú testvérből a két leány – Margit (Komporday Hugóné) és Ilona (Ginever Arthurné) – gyermektelenül halt el. A két fiú közül Lóránd nőtlén, Elemér házasságából egy leánygyermek (a „második Sarolta”, a későbbi Horváth Istvánné) származott. Így tehát Isten akaratából a hat György testvér mindössze egy utódot hagyott maga után.

Mint tudjuk, az édesapa, György Vilmos 47 évet élt. Felnőtt gyermekei: Margit (Komporday Hugóné) 74, Ilona (Ginever Arthurné) 58, Lóránd 56, Elemér 42 évet élt. Tehát György Margit lett a kiválasztott, aki messze túlélte testvéreit és édesapját is, mivel közülük egyik sem érte meg a 60 évet.

György Elemér leánya, „második Sarolta” hívta fel a figyelmet arra, hogy György Vilmos gyermekei (Vilmos és Sarolta kivételével) mindannyian július hónapban hagyták el e földi világot. Margit (aki egyébként júliusban is született) július 9-én; Ilona július 26-án, Lóránd július 30-án, Elemér pedig július 18-án. Béke poraikra!

VERASZTÓ ANTAL

Balról: György Sarolta

Levéltárunk kincseiből XXII.

Válogatás az 1818-ban elkezdett protokollum 1827. évi bejegyzéseiből

Ismételen megállapíthatjuk, hogy a fenti esztendő jegyzőkönyvei nem örökítettek meg maradandó dolgokat.

Április 9-én gondterhelt községi és egyházi előljárók gyülekeztek a tanácsteremben. A községtől Szabó János bíró, Csizmadia István főbíró, Vági Mihály, Göndös István, nemes Kunos István, Kéri János, Iványi János, Sinkó György, Pataki András és Szendi Horváth János esküdtek, valamint nemes Folkusházy Sámuel a helység és egyben az egyházközség jegyzője. Az evangélikus eklézsia részéről megjelentek Szigethy János és Mikolay István prédikátor urak, Krajcsovitz János kurátor, Ágoston György, Tót Ferenc, Fehér Mihály, Szendi Horváth István, Németh István, Tót András, Ravasz István és Sós János presbiterek.

A gyűlés azzal kezdődött, hogy Mikolay István nagytszeteletű úr panasszal élt, miszerint két nappal azelőtt Paul Mihály tanító részegen megtámadta. A falu egyik papja a tanító állapotát látva azt mondta neki: „most az úr menjen és feküdjön le, majd ha estig kijózanodik, azután beszéljen velem!” Mikolay lelkész elmondta, hogy a sajnálatos eset megtörténte után azonnal a község házára ment, ahol bejelentette, hogy Paul tanító „borzasztó kifejezésekkel illette”, melyek „a Papi Hivatalnak méltóságával meg nem egyeznek”.

Négy tanút hívott be a gyűlés színe elé, akik előtt az elítélendő esemény megtörtént, s a kihallgatáson mindnyájan Mikolay lelkész mellett, egyformán vallottak. Mivel Paul Mihály már máskor is hasonlóan viselkedett, felolvasták a másfél éve saját maga által aláírt fogadkozásvélevelét. Majd a gyűlésben egyhangúlag úgy határoztak, hogy öt megfosztják állásától. Megállapították, hogy tanítói munkájával ugyan meg voltak elégedve, erkölcsi tulajdonságaival azonban soha. Előljáróinak nem engedelmese-

dett, a rendtartást semmibe vette, kollégáit nem becsülte, azokat több ízben sértő szavakkal illette. Előző fegyelmi ügyénél arra kötelezte magát, hogy munkatársaival békeességben, szeretetben él. Ezekből semmit nem tartott be.

Így április 17-én átadták Paul Mihály-nak a község és az eklézsia részéről 14 előljáró által aláírt, hivatala megfosztásáról szóló levelet. (Természetes, hogy Mikolay István mint érintett az aláírástól tartózkodott).

A május 17-ei gyűlésen bizonyára nagy megnyugvást okozott, amikor Mikolay nagytszeteletű úr bejelentette, hogy „Paul úr már az Oskola Házból ki költözöködött”, helyére Hermann Pál tanító urat, a leányok tanítóját javasolta, aki tavaly ígéretet kapott: ha harmadik kántorra lesz szükség, akkor ezt az állást ő töltheti be. A lányok tanítója pedig Gólián Mihály lesz. A presbitérium előtt mindketten nyilatkoztak: vállalják a rájuk váró feladatot.

Az esperesség felszólította a gyülekezeteket, hogy a varsándi, újonnan épülő parókiára adakozzanak. Végül „a mostani szűk környűl állások miatt” 10 forint kifizetését határozták el. Másik kérelem is érkezett: Gabovics Andrásné Folkusházy Zsuzsanna és Rosta Ferencné Folkusházy Mária testvérek kéri az egyházközséget, hogy édesapjuk, néhai Folkusházy László tanító úr után több esztendőbeli búzajárandóság elmaradását fizessék ki nekik.

Közben eltel a nyár, a betakarítás, majd az október 28-ai ülésen Mikolay István lelkész bejelentette, hogy a torony vakolata nagydarabban lehullott, s attól lehet tartani, hogy „a szél a réz alá veszi magát”. Fontos, hogy egy jó mesterembert keressenek, akivel a javítás ügyében megegyeznek. Természetesen itt is az anyagiak megszerzése volt a legnagyobb gond. Elhatározták, hogy házanként járnak adományokat gyűj-

teni. Sós János és Csizmadia András, az eklézsia esküdtjei vállalták, hogy az egyházfik segítségével végzik el ezt a szükséges feladatot. (Nem a protokollumból, hanem Veres József 1886-os könyvéből tudjuk, hogy ebben az esztendőben, 1827-ben 2063 ház volt Orosházán, összességében 9581 lakossal. Ebből evangélikus 9282 (!) fő, római katolikus 136 fő, görögkeleti 161 fő, zsidó 2 fő (a helvét-református hitvallásúak lélekszámát külön nem tüntették fel). Tíz évvel később, 1837-ben 122 fő református lakosa volt községünknek).

Érdekes döntés volt, amikor megállapodtak abban, hogy a templomi katedrálról ne publikáljanak olyan hirdetések, amelyek a papi hivattal nem egyeztetethetők össze, például tyúkoknak, libáknak az eltűnése, dinnyeföldek kiosztása stb. Elhatározták, hogy „ezentűl illy tsekély és neveltséget okozó publikációkat a jegyzői hivatalhoz utasítják, hogy az ilyenek a templom előtt publikáltassanak”.

Paul Mihálytól nem szabadultak könnyen, hiszen a volt tanító a Felséges Királyi Helytartó Tanácshoz folyamodott Orosházára történő visszahelyezése végett. A négy oldalas latin nyelvű levelek között megtaláljuk az esperességi végzést, majd magyar nyelven a helyi presbitérium határozatát, melyben a vádaskodásokat elutasította.

Továbbra is komoly gondot okozott az anyagiak hiánya. A december 21-én tartott presbiteri ülésen elhatározták, hogy az adósokat „a gyűlés színe elébe kell hivattatni”. Tizenkét nagyobb adóst hívtak be, akik közül többen 400 forinttal tartoztak, néhány egyháztag adóssága 100 forint alatt volt. Legtöbben ígéretet tettek az adóik kifizetésére, de volt olyan is, aki „a gyűlés előtt le is fizette” tartozását.

Paul Mihály levélben megkereste a presbitériumot, s három jogcímen is pénzt kért. Részletesen megtárgyalták az ügyet, de mindent jogalap nélkülinek tartottak, a kifizetéseket elutasították. Végezetül az 1827-es jegyzőkönyv végére bemásolták még a múlt esztendőben Nagyváradra távozott Lányi Sámuel lelkész-tanító ajánlólevelét.

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készült felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról, más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét és (ha tudjuk) a fotográfusét is. Kérjük Olvasóinkat, hogy a Lelkeszi Hivatalba, Csehi Józsefhez (Thék E. u. 2.) válogatás után juttassanak el egy jól másolható, érdekes fényképet. Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

Központi evangélikus iskola VI. osztálya Honti László tanítóval
(Orosháza, é. n.) Beküldő: Zsíros Andrásné, Gerendás

Törös Antal Sándor keresztelője. A szolgálatot végezte dr. Káldy Zoltán püspök.
Az oltár előtt balról: id. Koszorús Oszkár esperes, dr. Káldy Zoltán püspök
és Benkő István igazgatólelkész (Orosháza, 1967)
Az Orosházi Evangélikus Levéltár gyűjteményéből

A kardoskúti templom szentelése
(Kardoskút, 1938)
Megőrizte: Keresztes Imréné Csepregi Ilona.
Beküldő: Jantos Istvánné

A keresztelő lelkész neve: Székács József

Székács József nevét igen sokan ismerik Orosházán. 1926-ban utcát neveztek el itt róla, 2009-ben pedig az evangélikus óvoda, iskola és gimnázium vette fel a nevét. Ugyanakkor emléktáblát avattak tiszteletére, amit templomunk déli bejáratánál helyeztek el a következő felirattal: „Dr. Székács József (1809–1876) Orosházán született, templomunkban megkeresztelt pesti magyar lelkész, evangélikus püspök, egyházi író, költő, jeles műfordító, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja, akít az ország papja»-ként ismertek.”

Az 1787-ben életre hívott pesti evangélikus gyülekezetnek Székács odaérkezésekor Ján Kollár (1793–1852) volt a szlovák, Lang Mihály (1803–1874) a német lelkésze. Az 1837. november 11-én első pesti magyar evangélikus lelkésszé beiktatott Székács szerzetásgazó munkásságából most csak kereszteleési szolgálatainak kezdeti (1837–1842-ig terjedő) időszakáról írunk. Rövid írásunkban arról szólunk, hogy Pesten milyen közegben élt, kikkel került baráti és családi kapcsolatba, milyen szellemi körben mozgott.

Cikkem megírásához az adta a döntő lökést, hogy az elmúlt évtizedekben gyakran jártam Budapesten, és ha a Deák téri evangélikus templom előtt elhaladtam, érdeklődéssel szemléltem a templom homlokzatán elhelyezett márványtáblát, melyen a következő olvasható: „Hazánk és egyházunk nagy fia, Kossuth Lajos ebben a templomban ke-

reszteltette meg fiait: Ferencet és Lajos Tivadart. A Deák-téri evangélikus gyülekezet”. Aztán azt is megtudtam, hogy mindkét Kossuth fiút Székács József keresztelte. Ez mint orosházit büszkévé tett. Az anyakönyvi kutatások időigényességét ismerve arra azonban nem is gondolhattam, hogy napokra beüljek a Deák téri lelkészi hivatalba és búvárkodjak, hátha találok még valami olyan érdekességet is, amit a Székács-kutatás eddig nem tárt fel.

Két esztendeje az Őskereső internetes adatbázisban többek között hozzáférhető a Budapest Deák téri Vegyes anyakönyvek 1837-től 1877-ig terjedő időszaka is. (Levéltárunkban ingyenesen, otthoni kutatóknak előfizetéssel, negyed évre 5000 forintért). A kereszteleési anyakönyv fejléce a következő: folyószám, születés és kereszteleés ideje, a kereszteltnak neve, a szülők neve és jelleme, a tanúk neve és jelleme, a keresztelő lelkész. Az 1837 novemberében kezdett magyar anyakönyvi beírásokat 1840-ig Székács József is németül vezette.

Első kereszteleése 1837. december 21-én volt, egy Maczkó Katharina nevű hajadon Julianna nevű lányát keresztelte meg. (A gyermek 14 napos korában meghalt).

– 1839. február 7-én született és 10-én keresztelte Bajza József (1804–1858), a reformkor irodalmi élete egyik vezéralakjának és Csajághy Júliának Helena Matilde nevű lányát. (Székács Józsefet Bajza ajánlotta pesti magyar evangélikus lelkésznek.)

– 1840. március 9-én keresztelte szintén Bajza József és Csajághy Julianna március 4-én született fiát, Eugenius Mauritius Franciscust. Tanúként (keresztzülőként) feltűnik egy komoly államférfi, a későbbi igazságügyi miniszter, „a haza bölcse”, vagyis Deák Ferenc (1803–1876), valamint Vársárhelyi Pál (1795–1846), a reformkor legjelentősebb vízmérnöke.

– 1840. április 18-án született és 20-án keresztelte Székács nemes Tolnay János táblabíró és herceg Coburg Ferdinand jószágainak igazgatója, valamint Szontagh Erzsébet Ágoston Kálmán nevű fiát. Székács a kereszteleési anyakönyvben – itt először – magyarul és németül is beírta az adatokat.

– 1841. április 25-én keresztelt egy, még március 19-én született Gyula József nevű fiút dr. Taubner Károly. Ez azért került bele összeállításunkba, mert a szülők „dr. Székács József helybeli evang. lelkipásztor, a Magyar Tudós Társaság levelező tagja, s ennek hitvese, született Veöreös Júlia. Tanúi: Benyói és Urbanói Benyovszky Péter táblabíró, Nádosi István kereskedő, magyar gyülekezeti alinspektor és neje született Purgly Katalin, Forster Lajos Wilmos kereskedő és hitvese Ruttkay Karolina, Zsivora György hites ügyvéd”. Taubner Károly (1811–1860) evangélikus lelkész, bölcséleti doktor, az MTA levelező tagja. Benyovszky Péter pesti evangélikus presbiter, az egyetemes közgyűlések világi küldötte, Székács násznagya. Nádosi (Trsztyánszky) István a pesti magyar evangélikus

1841 és 1842-dik év.

St. szám	Születés helye, kereszteleés ideje	Kereszteltnak neve.	A szülők neve és jelleme	A tanúk neve és jelleme.	Kereszteleő lelkész.
20	Pest Novemb. 11 12	Agnes	Gitsa György itteni városi hajdu; hitvese született Ujvárosi Mária.	Dabos Mátyas, itteni városi hajdu; hitvese született Hegyi Agnes	Székács József
21.	Pest Novemb. 29	Dorbálya	Tolnay György helybeli lakos; hitvese: született Brauda Krisztina varg.	Hinzel Károly városi biztos és neje Tolnay Erzsébet	Székács J.
22.	Pest Novemb. 16 30.	Ferencz Lajos Akos	Kossuth Lajos táblabíró és hitvese született Kossuth Teréz.	Deák Ferenc, Dezeredy István Klauzál Sándor táblabírók és született Szűcs Jozsefa affzony.	Székács József

gyülekezet felügyelője. Zsivora György (1804–1883) kúriai tanácselnök, az MTA levelező tagja, evangélikus presbiter, jegyző.

– 1841. május 8-án Budán született egy jeles férfiúnak, Kiss Ferenc Bács vármegye táblabírájának, a Magyar Tudós Társaság levelező tagjának és hitvesének, született Ágoston Zsuzsannának öt keresztnevet – Géza Ferenc Lajos Gábor Elek – kapott fia. Keresztzülei: Hornburgi Hornig Lajos báró, hassiai [hesseni] ezredes és hitvese, született Sponek Sibylla. Kiss Ferenc (1791–1859) 1849-től 1859-ig a pesti egyetemen a régiség és éremtan helyettes tanára.

– 1841/18. sz. alatt érdekes bejegyzés olvasható: „Pesten kereszteltetett november 8-án Piwany Ignácz egykori Israelita Piwany Gyula Pécskai Orvos Doctornak 18 éves fia, a keresztény vallásban nyert oktatás után atyjának megegyezésével, a Szent Kereszttség által a keresztények közé felvétellett és Ignácz Augustt nevet kapott. Tanuk: Petz Augustt törvénytartó az itteni egyetemen, Szabady István helybeli posztókereskedő, helyettesítve Szeberinyi Lajos hittudományi Candidatus által. A keresztelő lelkész Székács J.”

Az itt megkeresztelt Piwany (Piwany) Ignácz mérnök és vegyész, 1848/49-es honvédfőhadnagy meghalt Budapesten 1887-ben, 64 éves korában. Szabady István 1834–1848-ig a pesti magyar evangélikus gyülekezet gondnoka volt. Szeberényi (Sze-

berinyi) Lajos (1820–1875) evangélikus lelkész, teológiai tanár, 1862-ben Orosházára pályázott lelkésznek Mikolay István helyére, azonban Györy Vilmosmal szemben alulmaradt.

– 1841/22. szám alatt következik az, amit máig emlegetnek, Kossuth Lajos idősebbik fiának keresztelése: „Pest, novemb. 16–30. Ferencz Lajos Ákos – Kossúth Lajos Táblabíró és hitvese született Meszlenyi Teréz. Tanuk: Deák Ferencz, Bezerédy István, Klauzál Gábor Táblabírák és László született Szücs Josepha asszony. A keresztelő lelkész Székács József.”

Kossuth Lajos (1802–1894) kormányzó, az 1848/49-es forradalom és szabadságharc politikai vezetője. A Székács József által megkeresztelt Kossuth Ferenc (1841–1914) dualizmus kori politikust, mérnököt, későbbi kereskedelmi minisztert mintegy 10 000 ember nagy ünnepélyességgel fogadta 1895 őszén, mikor Orosházára látogatott. Bezerédy István (1795–1856) táblabíró, Klauzál Gábor (1804–1866) országgyűlési képviselő, kereskedelmi miniszter.

– „1842/6. Pest, mart. 6–15. Susanna Cornelia – Erdélyi János hites ügyvéd és Magyar Tudós Társasági levelező tag, hitvese született Vachott Cornelia – Tanuk: Heinrich Nepomuk János cs. k. nyugalmazott kapitány és özvegy Mariassy született Szepesi Mária. A keresztelő lelkész Székács J.”

Erdélyi János (1814–1868) jobbágy szülöktől származó költő, filozófus, népköltési gyűjtő. Az 1841-es esztendőben Székács József eskette Erdélyi Jánost és Vachott Kornéliát is.

– „1842/14. Pest, aug. 19–23. Lajos István – Székács József helyb. evangy. lelkész és hitvese Veöreös Júlia. Tanuk: Forster Lajos helybeli kereskedő és neje született Ruttkay Carolina, Nádosy István helybeli kereskedő és neje született Purgly Katalin. A keresztelő lelkész Lang Mihály.”

– 1842/19. Pest, nov. 6–7. Gusztáv Ignácz János Szeniczey Gusztáv táblabíró és neje született Schernhoffer Ida fia. Tanuk: Stáhlly Ignácz Magyar ország főorvosa Helytartósági tanácsos és a M. T. Társaság tiszteleti tagja és Gróf Fesztetics Fanni kisasszony. A keresztelő lelkész Székács J.”

Szeniczey Gusztáv (1816–1875) tanácsjegyző a pesti császári és királyi kereskedelmi és váltótörvénytörvényeknél, Stáhlly Ignác (1787–1849) egyetemi tanár.

Kis összesítés: 1837-ben 1, 1838-ban 9, 1839-ben 16, 1840-ben 23, 1841-ben 25, 1842-ben 22 keresztelő volt Székács József pesti magyar gyülekezetében.

Az 1843-tól vezetett keresztelési anyakönyvek is igen sok, eddig ismeretlen érdekességet tárnak fel Székács József lelkészi szolgálatából.

KOSZORÚS OSZKÁR

Az általános tisztújítás során 2018-tól hat esztendőre megválasztott és április 8-án esküt tett egyházközségi tisztségviselőink

Az I. világháború orosházi evangélikus halottai XVIII.

Kálmán Rezső (1889–1933) lelki-pásztor, tartalékos tábori lelkész összeállításában 1925-ben adta ki a helyi Friss Újság *Az orosházi evangélikus hősök emlékezete* című 86 oldalas kiadványt. Az Orosházi Harangszó mostani lapszámában az 1918-ban, a K-tól az S betűig terjedő ábécérendbe szedegetett áldozatok neveit tesszük közzé. Látható, hogy még a háború utolsó esztendejében is Brassótól Kassáig, Boszniától Ukrajnáig, az orosz fronttól az olasz harctérig ontották vérüket az orosházi katonák. Többen nyilvánvalóan sebesülten hazatértek, itthon fejezték be életüket, hazai földben nyugszanak. Az utolsó, 1900-ban születettek és besorozottak közé tartozik a 18 éves korában elhunyt Plenter István gyalogos és Sonkolyos Mihály honvéd, akik mindössze 18 évet éltek. Haláluk centenáriumán emlékezzünk rájuk tisztelettel!

1918-BAN HŐSI HALÁLT HALT (folytatás)

- *Kabódi József* gyalogos, 101. gy. e. 22 éves, Neuhaus
Kabódi József–Horváth Róza
- *Kerekes Lajos* honvéd, 4. honvéd gy. e. 41 éves, Orosháza
Felesége: Bányai Lidia
- *Kertai Antal* huszár, 3. huszár e. 28 éves, olasz harctér
Kertai János–Dominkó Éva
- *Király István* honvéd, 4. honvéd gy. e. 42 éves, Viczukofka, Ukrajna
Király Lajos–Szokolai Róza
Felesége: Takács Róza
- *Kiss János* honvéd, 4. honvéd gy. e. 38 éves, Como
Kiss István–Varga Julianna
Felesége: Gabnai Julianna
- *Kovács Kristóf* őrmester, 101. gy. e. 29 éves, Orosháza
Kovács Lajos–Szemenyei Lidia
Felesége: Pusztai Erzsébet
- *Kovács Mihály* gyalogos, 101. gy. e. 23 éves, Orosháza
Kovács Mihály–Dénes Zsuzsanna
- *Kovács Sándor* tizedes, 4. honvéd gy. e. 41 éves, Rogatnica, Bosznia

- Kovács József–Tóth Julianna
Felesége: Zombori Karolin
- *Kun Mihály* gyalogos, 101. gy. e. 33 éves, Oberdorf
Felesége: Nyemetz Julianna
- *Lénárt István* gyalogos 101. gy. e. 31 éves, orosz harctér
Lénárt Lajos–Somogyi Sára
Felesége: Karasz Erzsébet
- *Lövei Mihály* honvéd, 4. honvéd gy. e. 43 éves, Kassa
Lövei István–Sz. Molnár Zsuzsanna
Felesége: Kerekes Katalin
- *Móroczy József* honvéd 4. honvéd gy. e. 51 éves, Orosháza
Móroczy János–Matula Zsuzsanna
Felesége: Kovács Zsuzsanna
- *Navota Bálint* honvéd, 4. honvéd gy. e. 35 éves, Corte Belluno
Navota Sándor–T. Molnár Mária
Felesége: Kovács Etel
- *Németh Antal* gyalogos, 101. gy. e. 26 éves, Orosháza
Németh Sándor–Tóth B. Erzsébet
- *Németh István* őrmester, 4. honvéd gy. e. 29 éves, Szeged
Németh Sándor–R. Tóth Éva
Felesége: Kiss Etel
- *Nyemetz Antal* gyalogos, 101. gy. e. 24 éves, Gyula
Nyemetz János–G. Szabó Julianna
- *Oláh Ferenc* őrmester, 101. gy. e. 23 éves, Borgo (olasz)
Oláh János–Czeglédi Julianna
- *Páli Antal* tizedes, 4. honvéd gy. e. 45 éves, olasz fogságban
Páli János–Bikádi Erzsébet
Felesége: Pálincás Erzsébet
- *Plaveczi Ádám* tizedes, 101. gy. e. 23 éves, olasz fogságban
Plaveczi András–Sárközi Katalin
- *Plenter István* gyalogos, 101. gy. e. 18 éves, Bécs
- *Pusztai Antal* huszár, 3. huszár e. 42 éves, Békéscsaba
Pusztai Sándor–Csete Zsuzsanna
Felesége: Németh Erzsébet
- *Rajki Bálint* gyalogos, 19. gy. e. 50 éves, Trient
Rajki András–Dimák Erzsébet

- Felesége: Szabó Róza
- *Ravasz Lajos* csendőr 45 éves, Albánia
Ravasz István–Szűcs Julianna
Felesége: Madarász Zsuzsanna
- *Sárközi István* gyalogos, 101. gy. e. 31 éves, Orosháza
Sárközi István–Horváth Éva
Felesége: Dimák Julianna
- *Sebján Pál* tizedes, 37. gy. e. 32 éves, Orosháza
Sebján Pál–Mihalecz Mária
Felesége: Dénes Julianna
- *Séllei Dávid* gyalogos, 101. gy. e. 36 éves, olasz harctér
Séllei Dávid–Verasztó Erzsébet
Felesége: Szűcs Julianna
- *Sin Sándor* őrmester, 101. gy. e. 44 éves, Nagykanizsa
- *Sonkolyos Lajos* tizedes, 4. honvéd gy. e. 27 éves, olasz harctér
Sonkolyos Antal–Szabó Judit
Felesége: Cseh Ida
- *Sonkolyos Mihály* honvéd, 4. honv. gy. e. 18 éves, Nagyvárad
Sonkolyos István–Sin Róza
- *Soós István* honvéd, 4. honvéd gy. e. 45 éves, Averzano
Soós István–Szabó Katalin
Felesége: Szabó Katalin
- *Soós Sándor* honvéd, 4. honvéd gy. e. 46 éves, Brassó
Soós János–Ujj Zsuzsanna
Felesége: Tóth Erzsébet
- *Süle Ferenc* hadapród, 46. gy. e. 19 éves, olasz harctér
Süle László–Batiz Ilona

(Folytatása következik...)

KOSZORÚS OSZKÁR

Kedves Testvérek!

Az Orosházi Evangélikus Egyházközség ebben az esztendőben is

áldozati vasárnapot hirdet 2018. május 20-ra, pünkösd vasárnapjára.

Mint minden évben, most is szeretettel kérjük a testvérek támogató és adakozó szeretetét, hogy ingatlanaink állagmegóvásának a gyülekezet számára legnagyobb anyagi terhet jelentő feladatát a szükségletek szerint folyamatosan végezni tudjuk. Thék Endre utcai épületünk – amely helyet ad a gyülekezeti teremnek, a szeretetszolgálat helyiségének, a lelkeszi hivatalnak, a levéltárnak – korábban megkezdett utólagos falszigetelési munkálatait szükséges lenne folytatni, hogy a felújítások, állagmegóvási munkák ne károsodjanak a folyamatos nedvesedés, salétromosság miatt.

Adakozzunk gyülekezeti házunk szigetelési munkálatainak folytatása céljára!

Ne felejtjük el, hogy minden, a felújítások megvalósításához kapott forint segít abban is, hogy fenn tudjuk tartani gyülekezeti életünk sokszínűségét, amely gazdagságával, a különböző korosztályok és érdeklődések megszólításával mind többek számára nyitja ki a templom, a gyülekezet kapuját.

Szeretettel kérjük, hogy ha milliós nagyságrendű munkálataink megvalósítását bármekkora összeggel is támogatni tudják, helyezték el adományukat egy borítékban (címmel vagy anélkül), és tegyék le május 20-án, pünkösd vasárnapján az oltár előtti asztalra áldozati adományként.

Köszönettel vesszük azt is, ha valaki később tud hozzájárulni céljaink megvalósításához, ezt személyesen a lelkeszi hivatalban teheti meg.

Őszintén reméljük testvéreink gyülekezetünket anyagilag is hordozó felelős szeretetét.

Erős vár a mi Istenünk! Hittestvéri köszöntéssel:

ÖRDÖG ENDRE
igazgatólelkész

GYÖRGYI ISTVÁN
egyházközségi felügyelő

Orosháza, 2018. május 2.

Székfoglaló, egyházmegyei beiktatás

Nagyszénás, 2018. május 12.

Egyházmegyei felügyelő. Életem első székfoglalóját tartva ízelgetem ezt a kifejezést és tűnődöm. Azon tűnődöm, kedves testvérek, hogy hogyan kerülök én ide?

Tisztelt Püspök Úr, Esperes Úr,
Testvéreim Krisztusban!

Próbálom megfejtetni, hogyan kerülök ide, hogyan csúszhat egybe az egyházmegyei felügyelői megbízatás és az én személyem, és arra jövök rá, hogy ez valaminek a következménye. *Valamiért* történik mindez. De miért?

Gondolatban visszaugrom 47 évet, egészen 1971-ig. Akkor születtem, és ugyanabban az évben írta Pilinszky János a következőt: *„Végül mindig Isten útját követtem, bár színem fekete.”* Kedves testvérek, talán ezért történik mindez. Mert bár magamról is el kell ismernem, hogy színem fekete, azért talán Isten útját követtem mindig is. Talán fogantatásomtól kezdve ott van a génjeimben az istenkövetés.

Ezen a ponton képek kezdenek beúszni lelki szemeim elé, és emlékszem. Emlékszem a parókiára, lelkész nagyapámék orosházi otthonára, ahol rendszeresen megfordultam iskolás koromban. Emlékszem a konfirmációmra – ijedt voltam és nem értettem, miért kell ennek történnie velem, de megtörtént. Emlékszem lelkészfeleség nagyanyámra, amint úrvacsorát vesz és közben a könnyeivel küszködik. Emlékszem egy kicsiny, narancsszínű, Svájcban nyomtatott könyvecskére – félig-meddig illegális terjesztésű kiadványra, *A te leghűbb barátod* címűre –, melyet keresztyánom hozott nekünk némi kockázatot vállalva, hogy a hit dolgában okosodjunk testvéreimmel. Emlékszem bátyámra, amikor 17 éves koromban a ceglédi laktanyában rendszeresen meglátogattuk – már felvett teológusként a sorkatonai szolgálatát töltötte ott –, emlékszem hasztalan biztatására, hogy

menjek már el végre szombat esti ifiórára. Én persze nem mentem, hiszen nem ismertem ott senkit, de emlékszem, hogy másfél év múlva már együtt mentünk, mert akkor már ismertem ott másokat is, és legfőképpen: kezdtem ismerni Istent. Emlékszem Győri Gáborra, ahogyan a '90-es években összegyűjt bennünket, s az egyházi év különböző alkalmaihoz kapcsolódó könnyűzenei oratóriumokat adat elő velünk, egy csomó közösségi élményt ad nekünk, és közben észrevétlenül, de nagyon is marandóan az evangéliumot csepegteti a szívkünkbe. Emlékszem Ribár János gondolatokat ébresztő és továbbgondolást provokáló igehirdetéseire. Emlékszem budapesti egyetemi éveim alatt Pálhegyi Feri bácsi teltházas előadásorozataira a Károlin. Emlékszem, ahogyan előadásait minden egyes alkalommal azzal az igével fejezte be, amelyet erre a mai alkalomra szóló meghívóba választottam, és amely teljes egészében így szól: *„Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek.”* [Fil 2,14–16a] Azóta is az egyik legnagyobb rész az a Szentírásból számomra, és talán sohasem volt aktuálisabb, mint napjainkban. Emlékszem keresztyánom fáradhatatlan küzdelmére a makacssággal és a hittel kapcsolatos székszisemmel szemben budapesti éveim alatt. Emlékszem, ahogyan leendő feleségemmel megismerkedtem az orosházi gyülekezetben. Emlékszem az istenhit és a gyülekezeti közösséghez tartozás masszív megtartóerejére kislányunk súlyos betegsége idején. Emlékszem arra a baráti – most már családosi – közösségre, melynek több mint 20 éve családommal együtt tagja lehetek, és amelynek megtartóereje szintén felbecsülhetetlen érték. Emlékszem a sok-sok mély-

reható beszélgetésre Győri Péter sógorommal és Szigethy Szilárd barátommal, amely beszélgetések mind hitemet mélyítették és értékes emberi kapcsolataimat erősítették.

Mindez – és még rengeteg egyéb emlék, amit most fel sem tudtam idézni – odáig fajult, hogy most, közel 47 évesen itt állok egyházmegyei felügyelőként, és hiszem, hogy még mindig, továbbra is, és egyre tudatosabban Isten útját követem, bár színem fekete. Isten útját követve arra készülök, hogy alaposan megismerjem egyházmegyéim gyülekezeteit, lelkészeit, munkatársait, örömeiket, bánataikat, nehézségeiket, Isten dolgában való munkálkodásukat. Arra készülök, hogy megtegyek mindent, amire e minőségemben indíttatást kapok az ide vonatkozó egyházi törvénnyel és megszentelt lelkiismeretemmel összhangban. Arra készülök, hogy az Istentől rám bízott feladatot teljesítve kapcsolatokat építsek és az evangélium által ihletett változásokat mozdítsak elő.

Kedves Testvérek!

Az, hogy egyházmegyei felügyelő vagyok, nem érdem. Főleg nem az én érdemem. Nem dolgoztam meg érte, nem hittem többet vagy jobban, mint keresztyén testvéreim. Nem tettem érte semmit. Ez a megbízatás nem a több évtizedes Istennel járásom kiérdemelt jutalma vagy elismerése. Ez a megbízatás küldetés. Küldetés és felelősség, amelynek a súlyát keményen érzem a vállamra és a lelkemre nehezdedni. Isten valami miatt jónak látta most rám bízni ezt a feladatot. Hogy meg tudok-e felelni, azt csak ő tudja. Hogy mindent megteszek, amihez Isten akaratot és erőt munkál ki bennem, arra szavam adom.

Köszönöm a bizalmat, a türelmet és a megtisztelő figyelmet. Isten legyen mindnyájunkkal.

NAGY RÓBERT

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is az oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az ő igéje hangzik. Hisszük a prófétai tanítást, hogy „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem”. [Ézs 55,11]

Fénysugár-híradó

„Ne késs jót tenni a rászorulóval,
ha módodban van, hogy megtedd!”

[Péld 3,27]

Kis közösségünk minden kedden délután 2 órakor találkozik a gyülekezeti teremben, ahol közös áhítaton veszünk részt. Áhítat után kötetlen beszélgetéssel, élménybeszámolókkal, időnként XBOX játékkal színesítjük az összejövetelt.

Nagy sikere volt Verasztó Antal Károly képzőművész kiállításának, melyet március 18-tól 30-ig láthatott a közönség. Ezúton is köszönjük Verasztó úrnak, hogy megtisztelte közösségünket azzal, hogy gyönyörködhettünk műveiben.

Emlékeztetéssé tette március 24-ei összejövetelünket Banka Gabriella vendég-

szereplése, aki Pécsről érkezett hozzánk. A sokoldalú művészről rövid életrajzi bemutatkozása után előadta vallásos verseit, vetített képeken bemutatta textilből készült szobrocskáit, festményeit, kerámiáit és legújabb verseskötetét, amelyből vásárolhatunk is. Közel kétórás előadását Jónás imájának előadásával zárta, melyet nagy átéléssel tolmácsolt, és ezzel egy felejthetetlen délutánt szerzett kis közösségünknek. Hála köszönet a fáradságáért és a nagyszerű élményért!

Április 3-án vezetők, Marika jóvoltából morzsapartit tartottunk sütemény, tea, jó hangulat mellett.

Április 10-én kedves klubtársunk, Csizmadiáné Erzsike felolvasást tartott most elkészült családregegyünkéből, melyet férje kezdett összerendezni, de Erzsike fejezte be,

miután egyedül maradt. Igazi családregegy, mely a dolgozós hétköznapokról, a megszervezett nehézségekről és az örömteli családi eseményekről szól. Megvásárolható Erzsikénél.

Május 28–31. között Kárpátaljára látogatunk 48 fővel, de további terveink is vannak hazai kirándulásokra.

Ismételten szeretettel hívjuk is várjuk minden nyugdíjas testvérünket keddi összejövetelünkre.

„Akinek pedig világi javai vannak,
de elnézi, hogy a testvére szükségét szenved,
és bezárja előtte a szívét, abban hogyan
maradhatna meg az Isten szeretete?”

[1Jn 3,17]

UJJ TIBORNÉ

Egymásba fonódó kezek

„Jövel, Szentlélek Úristen,
Töltsd be szíveinket bőven
Mennyei ajándékkal,
Szívbeli szent buzgósággal!”

Fülembe cseng ez a pünkösd ének, és látom, hogy könnyörtelenül peregnek a napok, a hetek, mint a búzaszemek. Tudomásul kell venni az idő múlását nekem is. Mégis a húsvét, a feltámadás csodás büvöletében teltek az elmúlt hetek. Ez tükröződött a többiek arcán is.

„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.” [Zsid 11,1] – olvashatjuk a május havi igé sorait az Útmutatónkából, és ugyanezzel az igével szólított meg bennünket Ördög Endre igazgatólelkész úr legutóbbi diakóniai alkalmunkon. Mélyen elgondolkodtató és figyelmeztető az emberek számára ez az íge. Magunkba kell tekinteni, hogy valóban igaz hit van-e bennünk, vagy csak a megszokás dolgozik és visz az alkalmakra. Most, pünkösd ünnepén mi is reménységgel várjuk a Szentlélek eljöveteletét.

Az elmúlt napokban Zoé unokámnak

kerestem a képes Bibliát, és kezembe került egy gyermekeknek íródott képes evangélium. Ezt írja a könyv: „Pünkösd ünnepén az apostolok ismét együtt voltak az utolsó vacsora termében, Mária is velük volt. Imádkoztak a Szentlélek eljöveteleért. S akkor hirtelen vihar zúgása támadt. Eljött a Szentlélek, tüzes lángnyelvek alakjában szállt rájuk. Eltöltötte szívüket szeretettel. Az apostolok bátran kiálltak a terekre, utcákra és hirdették a feltá-

madt üdvözítő.” Úgy érzem, a mai rohanó világban, amikor egyre fogynak a hívő keresztény emberek, a mi feladatunk ugyanez

lenne. A megbeszélés témája is ennek a lehetősége volt.

A diakóniát segítve gyülekezetünk lelkes tagjai közül önkéntes látogatócsoport alakult, velük egyeztetve újra átgondolt névsor alapján több helyre eljutva hirdethetjük a Feltámadott üdvözítő létezését. Felmerült az ötlet, hogy szervezhetnénk egy délutáni összejövetelt velük, ahol mindenki személy szerint tudna vállalni olyan hittestvért, aki látogatásra, lelki támogatásra szorul. Az egyedül maradt emberek leginkább azt várják, hogy legyen, akinek elmesélik mindennapos problémáikat, és egy-másfél órát velük beszélgetve együtt eltölthetnék az időt. Tudom, az idősek nehezen ismerkednek, de az első alkalommal a régi diakóniai tagokkal mennének, ez megerősíti a bizalmat, és szívesen fogadják őket. Mi is így kezdtük.

Legfontosabb a hit és a szeretet, ha ezzel indulunk el, akkor biztosan mindenütt szívesen látott vendégek leszünk, hiszen „akik az ÚR-ban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” [Ézs 40,31].

KOVÁCS TIBORNÉ

Verasztó Antal Károly bemutatkozó tárlata

Az alábbi beszéd 2018. március 18-án, az Orosházi Evangélikus Egyházközség gyülekezeti termében hangzott el Verasztó Antal Károly kiállításának megnyitóján.

Tisztelt Evangélikus Gyülekezet,
Művészetkedvelők! Kedves Antal!

Köszöntöm Mindnyájukat Verasztó Antal Károly több mint félszáz alkotását bemutató tárlatán! Szeretettel üdvözlöm az evangélikus egyházközség vezetőit, Ördög Endre igazgatólelkész urat, köszönve, hogy helyet adtak a 60. életévét betöltött alkotó első kiállításának. Köszöntöm a szervező Fénysugár Nyugdíjas Egyesület jelenlévő képviselőit, a városból érkező művészetbarátokat, az alkotó családtagjait, magát Verasztó Antal Károlyt, akivel tehát történelmi pillanatnak vagyunk tanúi. Első bemutatkozás 60 éves korban! Köszönöm Lázárné Marika klubvezető szervezőmunkáját és felkérését, hogy nyissam meg a mai tárlatot. Szöllősiné Kassai Juditnak pedig hogy ilyen ízlésesen elrendezte a műveket.

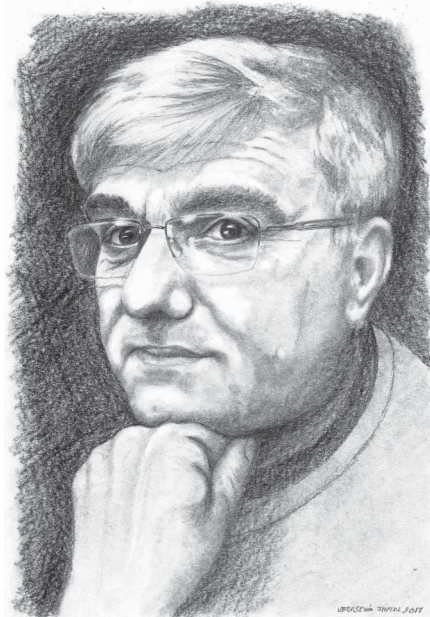
Sok évtized alatt megtanultam, hogy egy megnyitóbeszédben elsősorban a művészről, illetve a kiállított alkotásokról kell szólni. Ehhez tartom magam.

Az utóbbi két hétben beszélgettem a most bemutatkozó ifjú Verasztó Antallal és édesapjával – akit példaképének tart –, a köztisztviselőként álló író, költő, helytörténéssel is. Elmondták nekem, Verasztó Antal Károly nem hivatásos képzőművész, két pályán van jelen: Gyopároson gyógyászászór (ez megélhetésének forrása), aztán a mindennapok munkája utáni összespórolt szabadidejében alkot.

S hogy milyen mesteri, mondhatjuk művészi szinten, nézzük meg tehetségéről tanúszkodó portréit! Húsznál több ilyen jellegű munkájának közös címet adott: *Arcok, Emberarcú életképek, Arcokra vésett sorsok, Leselkedők*. Ez a műfaj – amikor ismerősei, barátai, családtagjai arcát megrajzolja, élet-hűvé varázsolja – embert próbáló feladat. Az eredmény csodálatos, hiszen mindnyájan láthatjuk: portréi életre kelnek. Lépünk közelebb aprólékosan kidolgozott portréihez, talán még a lélek rezdülését is halljuk!

Nézzük meg a *szem* ábrázolását! Ha egy kicsit elcsúszik a ceruza, egészen más karaktert ad az arcnak. Antal tudja, hogy a szem a portrérázolás legfőbb eleme. Tekintsünk az *orr* megrajzolására! Látszik a portrékon, hogy nem szabad orrnyerget rajzolni, megfelelő árnyékok odaszínezésével kell az orrot ábrázolni. Fontos a *száj* kialakítása. Megtanulta, hogy nem szabad erős kontúrokat használni. Ügyelnie kell arra, hogy a felső ajak kicsit sötétebb legyen, mint az alsó.

Egyszerre csak egy technikával dolgozik, ami különösen a *bőr* ábrázolásánál fontos. A *haj* megjelenítése is komoly felkészültséget igényel. Nem külön-külön ábrázolja a hajszálakat, hanem tincseket rajzol.

Antal a kezdetekről elmondta, hogy a rajzzal való kapcsolata igen korán kezdődött. Óvodás korában szülei színes ceruzákkal lepték meg. Édesanyja megtanította, hogyan kell gombaházat rajzolni, édesapja pedig a ló- és szekérrajzolás rejtelmeibe avatta be. Tanárai közül a ma is élő Pírer Gyulát említette meg, aki a rajzórák mellett négy esztendeig az iskolai rajzsakkörön is foglalkozott vele. Megismerte, megtanulta, elsajátította a különböző képzőművészeti technikákat, majd következtek az önképzés évei.

A katonaságnál is felfigyeltek tehetségére, az egyik budapesti kaszárnyában kisebb bemutatkozása is volt. Azután hosszú szü-

net következett. A munka, a családalapítás, az építkezés kötötte le mindennapjait. Néhány esztendeje tud több időt szentelni az alkotásnak, a rajzolásnak, a festészetnek. Sok téma érdeklí, gyakran fotózik is.

Itt van legújabb opusa, a nekünk kedves *Orosházi evangélikus templom*. Röviden szólok tájképeiről is. Szereti és megőrökíti a tanyákat, elgondolkodik a múltunkról, amikor az ember még összebékélve élt környezetével, a természettel. Tekintsük meg az *Enyészet* közös címet viselő romos tanyait vagy a *Pusztai naplementét*. Mondja, ezek a képek nem szorulnak magyarázatra, önmagukról beszélnek, az anyaghoz, a teremtett világhoz állnak közel.

Gyönyörködünk el a dekoratív virágcsendéleteiben, *Koudelka cseh fotóművész* és az *Erdélyi rézműves* portréjában, melyeket akrillal festett meg. Rajzaihoz viszont többféle HB-s és puhább, 2B-s és 3B-s ceruzákat használt.

Azt hiszem, Verasztó Antal Károlyról elmondhatom: őstehetség. Az alkotás öröme motiválja. Ezt az örömet szeretné megosztani tárlatának résztvevőivel.

Azt vallja, az alkotás magányos munka. Bizonyára szerénysége a magyarázat arra, hogy nem kapcsolódott be még a helyi művészeti életbe sem, ugyan rendszeresen eljár az orosházi festők kiállításaira, személyesen ismeri őket, ő azonban a maga útját járja. Az olajfestésnél Molnár János, a néhány éve elhunyt orosházi festő ugyan segítette tanácsaival, újabban 22 éves lánya (aki elmondása szerint szintén mesteri szinten rajzol) véleményére ad a legtöbbet. Örül annak, ha másoknak is tetszenek munkái, örül a Facebookon a sok lájknak, elismerő sornak, ez önbizalmat ad neki.

Elmondta, hogy eddig még sehol nem tették közzé rajzait, festményeit, sehol nem méltatták munkásságát. Most először hozta nagyobb nyilvánosság elé alkotásait. Örülünk és köszönjük, hogy ezt a nagy lépést itt, az evangélikus egyházközség gyülekezeti termében tette meg.

A bevezetőmben említettem, hogy egy kiállítási megnyitóbeszédben elsősorban az alkotóról és a bemutatott alkotásairól kell szólni. Emellett azt is megtanultam, hogy 6-8 percnél tovább nem szabad igénybe

venni a türelmüket, hiszen nem én vagyok a főszereplő. Miután ez az idő letelt, befejezem mondandómat.

Mindnyájuknak jó szemlélődést, beszélgetést kívánok egymással és az alkotóval. Antal barátomnak pedig gratulálok, további jó egészséget és kitartó, szorgalmas munkát, újabb bemutatkozásokat kívánok! Köszönöm a figyelmüket/figyelmeteket! A kiállítást megnyitom.

KOSZORÚS OSZKÁR

Orosházi Harangszó
újságunk az interneten
is megtalálható:

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

Kirándulás és közösségépítés

I den tavasszal több hosszú hétvégénk volt. Bölcsen kihasználva a többnapos pihenőidőt, kirándulásokat szerveztünk a *Szentetornyai Integráció* EFOP-os pályázat keretében. A pályázat előírásainak megfelelően hetente és havonta közösségépítő és hitmélyítő alkalmakat is tartunk.

2018. március 16-án Budapestre utaztunk. A harminc rákócziitepi és szentetornyai fiatalot öt felnőtt kísérte. Első állomásunk a Parlament volt. Megtekintettük az ország egyik legszebb épületét. A biztonsági beléptetés kissé megijesztette a gyermekeket, de gyorsan túlestünk a szükséges ellenőrzésen, mely egy repülő utazást megelőző vizsgálatra emlékeztetett. Kitüntetés volt számunkra, hogy azon a díszlépcsőn állhattunk, amelyet az államfők és a négyévente újonnan választott képviselők használnak. Látogatásunk legfeledhetlenebb helyszíne a kupolacsarnok volt, ahol megtekintettük a Szent Koronát. Nemzeti ünnepünk alkalmából tárogatójátékot is hallgathattunk, majd a művész felkérésére elénekeltük a *Tavaszi szél vizet áraszt...* kezdetű népdalunkat. Az éneklés munkanapon tilos lett volna, hiszen zavarta volna az Országgyűlés munkáját. Ezután a felsőházi ülésterembe mentünk. Itt általában nem zajlik törvényhozási munka. Ez a helyiség tükörképe az alsóházi teremnek, ahol a par-

lamentali üléseket tartják. A fiatalok saját szemükkel láthatták, hogy hol hozzák azokat a törvényeket, amelyek a Bibliában olvasható parancsolatok mellett meghatározzák mindennapi életünket. Ez a látogatás remélhetőleg hozzájárult ahhoz, hogy választóként vagy jelöltként hazánk sorsa iránt érzett felelősséggel vegyenek majd részt a választásokon.

Ebédünket egy gyorsétteremben fogyasztottuk el. A gyermekek közül többen ott találkoztak először ezzel világgal. Délután a Budán található Tropicariumba látogattunk el, ahol a trópusok állatvilágával ismerkedhettünk meg. A „cápás állatkert” igazi élményt nyújtott a gyermekeknek.

2018. április 30-án Poroszlóra, a Tiszavai Ökocentrumba kirándultunk. Öröm volt számunkra, hogy a szentetornyai és a rákócziitepi hittanosokon kívül orosházaiak is csatlakoztak csoportunkhoz. Először egy sétahajózáson vettük részt, ahol idegenvezető kalauzolt bennünket. Sokan most ültek életükben először hajón. Ezután az Ökocentrum épületén belül található kiállítást néztük meg. A 2012-ben megnyílt létesítmény ámulatba ejtett bennünket. Ez a 21. századi épület alkalmas arra, hogy érdekesen ismerkedhessenek meg a gyermekek a teremtett vízi világ élőlényeivel. A 3D-s moziban egy, a helyi Tisza-tó élővilágát bemutató kisfilmet néztünk meg.

Mindkét kirándulás ingyenes volt. A busz költséget, a belépőket és az étkezéseket pályázati pénzből fedeztük. A gyermekek és a fiatalok önerőből talán soha nem jutottak volna el ezekre a helyekre. Hálás szívvel gondolunk önzetlen segítőinkre is, akik természetbeli adományaikkal évek óta hozzájárulnak a kirándulók étkeztetéséhez. Bízom abban, hogy ezek az élmények megtanítják hittanosainkat arra, hogy igazán tudják értékelni a teremtett világ szépségét, és hozzájárulnak ahhoz, hogy egymást kölcsönösen tisztelő keresztyén közösséggé formálódjunk.

LACZKI JÁNOS

Konfirmáció 2018

Hamarosan elérkezik május utolsó vasárnapja, ami kiemelt jelentőségű ünnepe gyülekezetünknek: a konfirmáció napja. Az alkalom (tartalma szerint) a gyülekezet egyik legfontosabb ünnepe. A konfirmandusok vallástételükkel, fogadalmukkal és az első úrvacsoravétellel a gyülekezet felnőtt tagjainak sorába lépnek. Évről évre így látjuk gyermekeinkben, fiataljainkban a közösség jövőjét, a felnövekvő nemzedékeknek azt a megújító, megtartó erejét, ami gyülekezetünket (és ezzel együtt városunkat is) Isten segítségével idestova három évszázada megtartotta, és ami a jövőnek is záloga.

A konfirmandusok szemszögéből nézve az ünnep nem kevesebbet jelent, mint hogy meglévő közösségeik mellett az ő befogadásukkal a gyülekezet is felajánlja számukra azokat a lehetőségeket, amelyeket az evan-

gélikus közösségi lét számtalan ajándéka tartogat. Egy elidegenedő, egyre jobban szétziláló, értékeit elvesztő világban egyáltalán nem mindegy, hogy milyen erős szálak kötnék olyan közösségekhez, melyekben a meg erősödés, a feltöltődés, az elfogadás élménye, öröme mindig új impulzusokat ad a mindennapok megéléséhez.

**A konfirmációs beszámoló
2018. május 25-én (pénteken), 18 órakor
lesz a Györy-teremben, a konfirmációi
ünnepi istentisztelet pedig
2018. május 27-én (vasárnap), 10 órakor
kezdődik az evangélikus templomban.**

Az alkalom – formája szerint – két részből áll. Először egy konfirmációs beszámolóra kerül sor, amelyen kis csapatokban, a csapattagok közös munkájában megvaló-

suló interaktív feladatmegoldásokkal, alkotásokkal mutatják be azt a tudást, ismeretet, amelyet a felkészülés során, 12 fő témakörben megszereztek, és amelyről – időről időre – az órákon rendszeresen írásban is számot adtak. A beszámoló után következik az ünnepi istentisztelet, amelyen a fiatalok hitvallását és az evangélikus egyház melletti elköteleződésének szavait személyes áldás, majd pedig az első úrvacsoravétel alkalmá követ.

Szeretettel várunk mindenkit! Éljük át minél többen Isten egyházát, gyülekezetet megtartó kegyelmének kézzelfogható valóságát, legyünk részesei együtt annak a felelős, hordozó szeretetnek, amellyel tovább kell kísérnünk fiataljainkat, hogy a gyülekezet elkötelezett, hitüket megélt tagjai legyenek!

ÖRDÖG ENDRE

Izsóp és Izsópka

Nagyok és kicsik – A ma és a holnap reménységei

Igen értékes zenei CD-k érkeztek irat-terjesztésünkbe, egyenesen Pilisről, az Izsóp együttes „házájából”.

A pilisi gyülekezet életében a zene mindig is fontos szerepet játszott. Több mint harminc éve alakult meg az Izsóp ének- és zenekar, amely sok gyülekezetben szolgált már. Az Izsóp és a később megalakult gyermek énekkar, az Izsópka repertoárjában a finn Pekka Simojoki dalai kezdettől fontos szerepet kaptak.

Nem titok, hogy a pilisiek evangélikus közösségét testvérgyülekezeti szálak kötik a finnországi Kontiolahti gyülekezetéhez, innen az északról érkezett zenei kincs. A dalokból szeretet és erő sugárzik, és minden evangélikus testvérünk számára fontos üzenetet hordoznak. Örömmel adjuk közre, hogy gyülekezetünk az eredet helyéről, az együttes kezéből jutott hozzá a *Kicsik és a Nagyok* című CD-khez.

Ének útjain nyissad meg titkaid... szól a mindenki számára oly ismerős és kedves ének. De hallhatók Pekka Simojoki más dalai is: Árnyak között / Ez az öröm el ne múljék! / Látom, hogy itt vagy / Egyszer stb.

És a tiszta szívű gyermekek lelkesen vallanak Istenről, a barátság házáról: „*Mi a barátság házában lakunk. Ez nem a te házad, nem az én házam, bár mindegyikünk ottbont található benne. A ház láthatatlan. A ház Istené. Ő szeretné azt, hogy mindnyájan barátságban éljünk egymással. A barátság házában még sok a javítanivaló. Vannak részei, melyek olykor egészen lerombolódnak. Más részei viszont már egészen jók. Reggelente elindulunk innen. Találkozunk a világ sokféle érzésével. Nem könnyű manapság gyereknek lenni. Igaz, soha sem volt az. A dalainkat hazuról hoztuk, a barátság házából. A dalainkat ebben a furcsa, idegen világban szeretnénk elénekelni. Reméljük, lesznek, akik énekelik majd velünk. Így végül valamennyien a ház lakói leszünk. Isten háza népe.*”

Az énekeket hallgatva mindenki érezheti: nincs baj, az Úristen vigyáz ránk, a szeretet erős, mindent legyőz! Hallgassuk hát, és ajándékozzuk mind több szerettünknek a reménység dalait!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
irat-terjesztő

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományaik, az egyházfenntartói járuléka, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásukat. Ha valakinek könnyebbé jelent, akkor az egyházközösségnek szánt felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, lehetőségeihez mérten kisebb részletekben is megteheti. Ebben lelkeszi hivatalunk munkatársai készséggel állnak a segítségükre. Minden támogatásukat megköszönve:

ÖRDÖG ENDRE
igazgatólelkész

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„Föld napja” projekt nap a Székácsban

48 éve egy önszerveződő környezetvédelmi tevékenységgel indult. Mára helye van a naptárban és programok sora hívja fel a figyelmet április 22-én a világ számos országában a problémára, melyet az ember okoz a természetben. Ma a közép-európai átlagpolgár csak szörnyülködik az adatokon és képeken, amelyek a globális problémákat ecsetelik. Rövidesen a jelenünké válik és életminőségünket érinti majd. Ezért is nagyon fontos érzékenyíteni diákjainkat, felhívni figyelmüket a veszélyre. Tegyük azért, hogy változzon gondolkodásunk! Tegyük azért, hogy természet-tudatosabban éljünk! Tegyük azért, hogy a teremtés óta az ember kezébe helyezett Föld életképes legyen a távoli jövőben is!

Szentgyörgyi Albert:

Psalmus Humanus (Ötödik imádság)

Uram!

*Ezt a gyönyörű Földet adtad otthonunknak,
Mélyébe mérhetetlen kincseket rejtettél,
Képessé tettél, hogy megértsük alkotásod,
Mégkönnyítsük munkánkat, száműzzük
az éhséget és betegséget.*

*Mi felássuk a kincseket, hogy azokat
eltékozzoljuk,*

*Belőlük a pusztítás félelmetes eszközeit
faragjuk,*

*Hogy azokkal leromboljuk, mit más ember
épít,*

*Míg azok ellenem nem fordulnak
és elpusztítanak engem és gyermekeim.*

Uram! Engedd, hogy társaid legyünk
az alkotásban,

Megértsük és megszépítsük a Te kezéd
munkáját,

Hogy ez a mi Földünk biztos otthona
lehessen

Gazdagságnak, Szépségnek, Boldogságnak
és Békességnek.

Április 21-én változatos programkínálattal csatlakoztunk mi is a környezetvédő eseményekhez, melyeket munkaközösségeink ötletelése nyomán valósítottunk meg.

– Zenés áhítat keretében Szigethy Szilárd iskolalelkészünk *Föld, termőföld, anyaföld, teremtet világ* témakörben szólt a diákokhoz. Feladatunk a bibliai kultúrparancs szerint: műveld, őrizd, gondozd!

– 10. és 12. évfolyamos diákok értékes, látványos, élményszerű kiselőadásokkal készültek diáktársaik számára: globális problémák és az ivóvízhiány, illetve a természet-tudomány és a hit témakörökben.

– Gimnazistáink Gyopároson vízminőség-vizsgálatban vehettek részt. A helyszínre kerékpárral, illetve az edzettebbek futva érkeztek.

– Szintén gimnazistáink évfolyamonként csapatokat alkotva több városi helyszínen elméleti és gyakorlati feladatokat oldottak meg angol és német nyelven *Tűz, víz, föld, levegő* témában.

– *Hit és föld* címmel egy interaktív óra erejéig az alapvetően a termőföldből élő orosházi evangélikus ősökre fókuszáltak, bibliai történeteket dramatizáltak a felsős osztályok diákjai az evangélikus templomban.

– ÖKO-kódex készült osztályonként sok jó ötlettel, igéyes kivitelezéssel.

– A napi program része volt a tanulói mikrokörnyezet (saját tanterem) takarítása, növényültetés, növényápolás.

– *Ajándékba kaptuk a teremtet világot*

címmel imádságokat fogalmaztak és írtak az osztályok.

– Az alsó tagozat egy-egy veszélyeztetett állatfajjal ismerkedett meg bővebben színes, sok értékes adatot tartalmazó tablót készítve összefoglalásként. Ismeretterjesztő kisfilmek, sportfoglalkozások gazdagították programjukat.

– *A teremtés napjai* címmel ismét megnyitotta kapuit a hittan munkaközösség által szervezett Láthatatlan Színház.

– Természetvédelmi kvízeket oldhattak meg a gyerekek, érdekességként kiszámolhatták saját ökológiai lábnyomnyomukat.

– Egy lelkes gyermekcsapat a kutya-menhelyre látogatott élelemadománnyal. Alkalmuk nyílt részt venni az aktuális gondozási feladatokban is.

– Újrahasznosítható anyagok sportversenyek eszközeivé váltak, illetve kreatív alkotások készültek felhasználásukkal.

– Április 20-án az Utazó planetárium vendégeskedett nálunk. Látványos, érdekes előadása kicsiknek, nagyobbaknak egyaránt nagy élményt nyújtott.

Bízunk benne, hogy az élménydús nap segítette a szemléletformálásban. Tudjuk, hogy cselekvői kell legyünk a Föld napja mozgalom célkitűzéseinek, s nem csak évente egyszer!

NAGYNÉ GYÖRGYI SZILVIA

Nyári tábori lehetőségek a Székácsban

Vakációs bibliahét

Ideje: 2018. június 25–28., naponta 8–15 óráig. Elsősorban 1–6. osztályos tanulókat várunk, akik szívesen vesznek részt játékos, kreatív feladatokban, szeretnek énekelni, élvezik a csapatmunkát. Isten üzeneteit bontogatjuk majd. Költség: a napi étkezés.

Gyakorold az angol, beszéljess Istenről és érezd jól magad!

Iskolánkban 2018. július 8. és 13. között angol nyelvű hittantábort szervez az Acorn Camps angol fiataljainak vezetésével, 5–12. évfolyamosaink számára. Hatalmas lehetőség rejlik ebben, hiszen játékosan napi 7 órát töltenek angol anyanyelvű keresztyén fiatalokkal, felnőttekkel, hallják és értelmezik Isten igéjét, közösségépítő szándékkal, missziói lelkiürettel! Kedvcsinálásként május 3-án Anna Poor, a szervezet egyik vezetője érkezett hozzánk. Játsoztunk, énekelünk és ismertettük a tábor programját. Szép számmal voltak feliratkozók előzetesen is. Költség: kb. 5000 Ft (ebéd, programok). Szülői értekezlet várható időpontja: június 11-én 16.30-kor. Jelentkezni a szervezőknél, Kovácsné Misurda Ilona és Fazekasné Jankov Ildikó tanárnőknél lehet.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Ballagás hét évtizeddel az államosítás után

Az Orosházi Evangélikus Gimnáziumban 1948-ban volt az utolsó ballagás. Utána hosszú, kényszerű szünet következett.

Az evangélikus oktatás újraindulását követően 2004-ben újra ballaghattak és érettségizhettek a diákok. Most a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumban a 15. ballagást ünnepeltük. Két végzős osztályunk 34 tanulója búcsúzott az alma matertől.

A 11. évfolyam gondolatait Kovács Fanni tolmácsolta:

„Az ember életében a már megszokott időben és módon érkeznek el kiemelkedő események, amelyek életének felejthetetlen állomásai. Ilyen ünnepi alkalom részesei vagyunk ma is. Héra Kleitosz, görög filozófus szerint »mindennap születik valami, amiért érdemes élni és küzdeni, de megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik.«”

Időszerű ez a gondolat, hiszen a mai nappal megszűnnek gondtalan diákéveitek, és elkezdődik a szorongás, a jövő miatti aggodalom, egyszóval egy új fejezet számotokra, ahol magatoknak kell boldogulnotok.

Ám mielőtt elkezdődik ez a páratlanul izgalmas időszak, gondoljatok vissza a közelmúltra! Idézzétek fel magatokban a számtalan boldog percet, közös programot, kirándulást, ami gazdagabbá tett titeket. Ne felejtsetek el a sok-sok munkát, tanulást sem, hiszen ennek köszönhetitek az elért tanulmányi és sporteredményeiteket, ame-

lyekkel megalapoztátok jövőtöket, s most méltán vagytok büszkéek rájuk.

Kedves Maturandusok! Őrizzétek meg szívetekben ennek az iskolának a közösségét, melynek ti is tagjai voltatok. Őrizzétek meg emlékezetetekben az itt uralkodó hangulatot, ami semmi máshoz nem fogható! Végeztél a 11. évfolyam nevében kitaratás és lelki erőt kívánok nektek céljaitok eléréséhez. Isten áldjon benneteket! Útravalóul Kiss Jenő erdélyi költő szavát idézem:

*„Nézz vissza most egy percre, nézz az útra,
Nézd meg, mit tett, mit alkotott a munka,
Nézz vissza... aztán ismét csak előre,
S indulj tovább az alkotó jövőbe.”*

A ballagók nevében Szalkay Judit búcsúzott:

Most egy ballagási beszédet kellene elmondanom az évfolyamom nevében. De mit is mondhatnék, ami előttem másnak még nem jutott eszébe és nem hangzott el?

Beszélgj az itt eltöltött 4-6 évről, ami gyorsan eltel? A nagy beszélgetésekről, diákszerelmekről, osztálykirándulásokról és csínyekről? Ez mind szép, jó és fontos esemény az életünkben, de a középiskolás évek ennél sokkal többet adtak nekünk.

Egész életünkre ható élményeket, impulzusokat kaptunk. A partiumi kirándulás felébresztette bennünk magyarságérzetünket. Az opera- és színházlátogatások műveltségünkhöz tettek hozzá. Az Alicia néni

féle külföldi utazások segítségével újabb országok kultúráit ismerhettük meg. A kis és próbaérettségik megmutatták, hogy miben vagyunk jók és miben fejlődhetünk még. Megtanultuk, hogy tetteinkért felelősséget

kell vállalnunk. Ha rossz fát teszünk a tűzre, annak bizony következménye van.

A tanárainktól nagyszerű példát kaptunk emberségből, elfogadásból, türelem-

ből és hitből. Ezúton is köszönjük áldozatos munkájukat. Köszönjük, hogy amikor rossz napunk volt, akkor megértőek, elnézőek voltak. Amikor sokat beszélünk és figyelmetlenek voltunk, akkor türelemmel viseltettek irányunkban. Köszönjük nekik, hogy órákon kívül is foglalkoztak velünk, és jó tanácsokkal láttak el minket a nagybetűs Életbe lépéshez. Köszönjük, hogy sajátjaikként szerettek minket és megmutatták, milyen hithű keresztyének lenni.

Mindig is vágytunk a továbblépésre. Arra, hogy egyenlő félként kezeljenek minket a felnőttek. Óvodásként iskolások akarunk lenni. Iskolásként felsősök. Felsősként gimnazisták. Gimnazistaként pedig felnőttek. A 9. osztály óta vártuk, hogy vége legyen a középiskolának, s végre felnőjünk és szabadok lehessünk. Most ennek a küszöbén állunk itt, és lassan rájövünk, hogy nem is olyan könnyű ez a lépés. Milyen jó lenne maradni még egy kicsit a megszokott helyen, a megszokott közösségben; ebben a pillanatban, gyereklelküként. Itt állva kezdjük megérteni és értékelni mindazt, amit eddig kaptunk szüleinktől, családjunktól, társainktól, és nem utolsó sorban tanárainktól. Nekik köszönhetjük azt, hogy szilárd alapokkal indulunk következő feladatunk, az érettségi vizsgák felé. Kezdjük látni és átérezni a dolgok súlyát és jelentőségét. Már más szemmel tekintünk a világra. Talán jogosan tesszük fel a kérdést: Akkor most már tényleg felnőttünk? Erre majd csak a következő évek adják meg a választ.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ Kedves 11.-esek! Reméljük, ti is felismeritek ezeket a dolgokat és értékelni is fogjátok! Ha most még nem is, de idővel rájöttök, hogy mi az igazi érték. Mi most elköszönünk tőletek. Köszönjük, hogy társaink voltatok az úton. Köszönjük támogatásotokat, biztatásotokat és segítségéteket. Töltsétek itt hasznosan és eseménydúsan az időt!

Végül végzőstársaimhoz szólok most néhány szót. Kívánom, hogy teljesüljenek álmaink, sikerüljön elérni kitűzött céljainkat! Most mindannyian nagy kihívás előtt állunk, hiszen számot kell adnunk eddigi tudásunkról. Ez a nap még legyen az ünneplés! Legyen ez a nap felejthetetlen számunkra! Gondolataimat Bódi László soraival zárom:

*Elbúcsúzom, de ott leszek,
Ahol a szél zúg, a nap nevet.
Elbúcsúzom, de itt marad
Belőlem néhány pillanatot.”*

Fehér Borbála intézményvezető beszédében a felnőtt korba lépett fiatalok küldetéséről is szólt:

Ünnep van újra: feldíszítettük az iskolát, díszbe öltöztettük a lelkünket. Búcsú-

ni jöttünk. Méltó módon szeretnénk lezárni a most ballagó tanulóink itt töltött éveit. Megállunk kicsit, visszanezünk. Oly sok mindenért hálát adva erőt gyűjtünk a holnapokra.

Ti, kedves végzős diákok, tegnap az iskolában a bolondballagás alkalmával és a szerenádokkal amúgy diákmódra elbúcsúztatok tőlünk. Tettétek ezt vidáman, bizakodva, egymásba kapaszkodva, a világ bevételére készülve, benne helyet remélve magatoknak. S bátorításul énekeltétek: „Miért félnénk, miért élénk, ha nem egy álomért?”

Mi, felnőttek ma a hagyományos módon köszönünk el tőletek. A legjobb tudásunk szerint igyekeztünk segíteni, jó értelemben formálni valamennyi diákunkat. Ehhez igazi szövetséget kötöttünk Istennel, hiszen egyházi iskolaként nagy hangsúlyt fektettünk a lelki nevelésre. A hittanórák, a közös áhítatok, a csendesnapok és az ünnepek mind ezt a célt szolgálják: Isten igéjét meghallgatva, közösen imádkozva hozzá megéljük jelenlétét, türelmét és egyben a közösség erejét.

Nagy igyekezettel akartunk titeket az általunk helyesnek tartott útra terelni, de ebben a kísérésben nekünk, felnőtteknek is egyre inkább meg kellett tanulnunk, hogy – minden erőfeszítésünk ellenére – nem ültethetjük a fejetekbe saját gondolatainkat, mert nektek magatoknak is vannak már saját gondolataitok. És arra is rá kellett jönnünk, hogy ne akarjunk titeket olyanná tenni, mint amilyenek mi vagyunk, vagy amiről mi álmodtunk, mert az élet nem haladhat visszafelé. Mégis, azt hiszem, hogy úgy van rendjén az idők kezdetétől fogva, hogy a tanítók mondják, amit helyesnek tartanak, mondják, amitől féltenek titeket, és aggódnak értetek. És az is úgy van rendjén, hogy éljétek meg az életet, még akkor is, ha sokszor nem előzte meg átgondolt döntés a cselekedeteket. Mert igaz az a mondás, hogy mindenki a saját tapasztalataiból, esetleg a saját kárán tanul. És az tehát majd titeket egyszer bölccsékké, ha levonjátok az átélt tapasztalataitokból a következtetéseket.

Kedves Ballagók! Végzősök lettetek, de

még nem végeztetek. Tudjátok-e, hogy a gimnáziumi ballagás különleges búcsú, mert végleg elhagyjátok a klasszikus iskolai körülményeket? Tanulni azt fogtok: először remélhetőleg a vágyott főiskolán vagy egyetemen, azután felnőttként is, mert ma már az élethosszig tartó vizsgákkal, szintek, teljesítmények igazolásával is járó tanulás nem a jövő társadalmának víziója, hanem a valóság. Tanulók igen, de iskolások már nem lesztek.

A gimnáziumi ballagás különleges búcsú, mert elhagyjátok például az egyenruhát. Végre! – gondolják szerintem most többen is. De úgy remélem azt is értitek, hogy egy védelmet és támogatást adó, bizalmi és értékközösség egyenruháját akasztjátok az érettségi után a vállfára. Tegyétek el emlékebe a köpennyel együtt! Becses erekként fog majd előkerülni évek, évtizedek múltán.

A gimnáziumi ballagás különleges búcsú, mert elhagyjátok az osztálytársakat. Talán e pillanatban nem is mindenkiért fáj a szívetek. De a kistablót, azt tegyétek oda a Bocskai mellé. Elő fogjátok venni sokszor, amikor az érettségi találkozókra készültök. Reméljük, hogy mindig lesznek olyan társaitok, akik megszervezik majd.

A gimnáziumi ballagás különleges búcsú, mert nem lesz többé osztályfőnökök. Nem fogja senki százszor elmondani, a csoportba feltölteni, hogy mikor és mit, mert ha nem, akkor az milyen következményekkel járhat. Ezentúl szabadon, saját felelősségekre mulaszthattok órákat és lehetőségeket. Vagy jobb esetben – és én ebben bízom – saját felelős döntésetek miatt mindent helyesen, időben észleltek, számon tartotok és elvégeztek. Nemcsak egyetemistaként, hanem majd családapaként, családanyaként, megbecsült munkatársaként, idős szülőt ápoló koros gyermekként is.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ A gimnáziumi ballagás különleges búcsú, mert nem lesz számotokra magától értetődően megszerveve a templom és iskola egysége. Nektek kell ezt észben és szívben tartani. Ahogy együtt énekeltek:

„Uram, hangod hallom, mert te hívsz most és nem más.

Feléd hadd forduljak, hadd kövessék immár!

Veled én oda megyek, hova lábnymod vezet.

Növekedni benned így fogok, s te énbennem!”

Tisztelt Ünneplő Közösség! 1998-ban iskola, gimnázium született, ahol a kiváló tanárokkal és a nyitott szívű diákokkal együtt a múlt erős hagyományaira építve a jövőre készülünk: a Székács egy élő iskola, amely nyitott, igazi 21. századi nevelési szintér, és az ide járó mintegy 540 diák számára egy életre meghatározó alapokat nyújtó, második otthon jelentő intézmény. Ehhez olyan testület szükséges, ahol a tanárok egyedülálló és személyes pozíciót töltenek be a tanítványok életében. Ajtókat nyitnak ki előttük, elkísérik utazásaikon. Megmutatják nekik a soron következő lépéseket, és bátorítanak ezek megtételére.

Pár éve jelent meg egy olyan fogalom az iskolák összehasonlításában, amit korábban nem nagyon mért senki, ez az ún. „hozzáadott pedagógiai érték” fogalma. Nagyon komoly erőfeszítéseket tettünk kollégáimmal együtt annak érdekében, hogy az elsajátítandó tananyagot, a kötelezőn túl adjunk valami olyasmit, ami több, ami az éppen formálódó ifjonti egyéniségeket jobba teszi. Tisztesség, hűség, becsületesség, megbízhatóság. Ezek a mi legfőbb hozzáadott értékeink, amiket igyekeztünk átadni a nevelés-oktatás során. Ez jelenti az iskola szel-

lemiségét, hiszen régóta tudjuk, hogy a hely értéke nem a falak erejében van, hanem a falak közt munkálkodók szellemiségében, lelkében. Minden rangsornál, országos versenyenél többet ér az az érték, amit mi tudtunk nektek adni. Ez pedig a szeretet. A családnak, a barátoknak, a hazának és Istennek a szeretete.

Kedves Szülők! Önök évekkkel ezelőtt ránk bízták kincseiket, gyermekeiket, hogy feltarisznyázzuk őket mindazzal, ami a továbbtanulásukhoz és a továbbélésükhöz szükséges. Korszerű ismeretekkel és keresztény értékrenddel. Közös reménységünk, hogy kialakult bennük az a felvételi pontokban nem mérhető ismeret, amely egész életútjuk során eligazítja majd őket.

Szeretettel gratulálok Önöknek a ballagó gyermekeikhez! Köszönjük, hogy bíztak bennünk. Együtt örvendhettünk sikereiknek, bánkódhattunk kudarcaik miatt, és féltőn, szerető módon egyengettük lépéseiket miközben ők felnőttek. Lázadoztak vagy szót fogadtak, célirányosan végeztek dolgukat vagy csupán céltalanul belelétek a világba, de felnőtté lettek. A szülői szeretet feltétel nélküli és önzetlen. A szülő gyermekéért mindenre képes. Egyre nehezebb megfelelni a környezet kihívásainak, sok áldozattal jár a gyermeknevelés, de nem sok dolog van, ami ennél csodálatosabb.

Ma visszaadjuk Önöknek immár felnőtté vált gyermekeiket. Köszönjük, hogy megértették és támogatták az iskola nevelőmunkáját. Reméljük, olyan fiatalokat neveltünk Önökkel közösen, akikre nyugodtan rábíthatjuk majd a következő generáció gyermekeit.

Az iskola hagyományait követve megköszönöm azoknak az édesanyáknak a szolgálatát, bizalmát, hűségét, akik leginkább segítettek az osztályfőnök munkáját: Kruczainé Ficzus Irma (12/4), Gombosné Varga Magdolna és Pacskó Ildikó (12/6).

Kedves Vendégeink! A 12/4 osztály tanulói Kodály Zoltánt idézik a tablójukon:

*„Életed útját magad választod.
Válassz hát úgy, ha egyszer
elindulsz, nincs már visszaút!”*

Ők azok, akik négy évet töltöttek velünk. Ez a négy évvel ezelőtti választás, elindulás meghatározta a folytatást is. Most itt vannak ők 19-en célokkal, tervekkel gazdagon.

Györkös Attila szorgalmával, széles körű lexikai tudásával az osztály kiemelkedő egyénisége. *Klapács Szilvia* és *Orovecz Adrián* az utolsó tanévben tanulmányi eredményük alapján az osztály élére kerültek. *Németh Kevin*nek évek óta szenedvénye a fotózás, tehetségét számos versenyen jutalmazták, az osztálytábló elkészítésében is jelentős szerepet vállalt. *Kruczai Alexandra*, *Csáki Richárd* és *Krausz Róbert* dicsérettel bővített előrehozott angol érettségivel rendelkeznek, szintemelő vizsgára készülnek. *Óvári Csabának* előrehozott informatika érettségije van, ugyancsak a szintemelés mellett döntött.

A 12/6 tablójukon ez a Fause-gondolat áll:

„Az idő, melyet Isten számunkra enged, drága szent szövet, melyet mindenki a maga módján hímez ki.”

A hímezés elkezdődött, amikor szüleitek 12 éve iskolánkba írtak benneteket. A legelőbbben kicsiny gyermekként, 6-7 évesen érkeztek ide. Alkalmunk volt látni a fel-

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

nőtté éréseket. A Magyarországi Evangélikus Egyház által alapított Sztéhló Gábor-ösztöndíj *Füredi Ákos, Gombos Panna, Németh Dániel, Németh Szilvia, Rácz Gabriella, Sebestyén Gábor* és *Szabó Alexandra* tanulmányait segítette.

Az osztály tanulmányi átlaga 4,69! Nagyon büszkék vagytok erre az eredményre. Mindenki benne van! Mi is, akik arra esküdtünk, hogy „A rám bízott gyermekeket Isten igéjének szellemében neveltem és legjobb tudásom szerint oktatom.”

Szinte minden tudományterületen születtek különleges, szép sikerek, előrehozott, dicséretes érettségik, nyelvvizsgák, a befektetett munka gyümölcsei. Diákok, szülők és tanárok, egy egész iskolai közösség közös örömei és értékei mindezek.

Az osztályban tanulók nyelvvizsgáinak száma: 11. Kettőjüknek, *Zsikai Vilma* és *Varju Benjámin*nek felsőfokú angol nyelvvizsgálója is van. Mindketten 90% felett teljesítették a követelményeket. Vilma az evangélikus iskolák angol nyelvi prezentációs versenyén 2. helyezést ért el. *Rácz Gabriella* az 1956, *te csillag* szavalóverseny 2. helyezette lett. A Neumann János Informatika Versenyen a *Németh Dániel, Sebestyén Gábor, Varju Benjámin* és *Vörös Adorján* alkotta csapat 4. helyezést ért el. Adorján fotóival is elismerést szerzett magának és az iskolának a különböző pályázatokon való részvételével. *Szalkay Judit* jól szaval és szépen énekel. Az Országos Koráléneklési Versenyen 3. helyezést, a Kölcsey szavalóversenyen különdíjat kapott. A Tornyai Sándor fizikafeladat-megoldó versenyen *Füredi Ákos* és *Sebestyén Gábor* teljesítményét különdíjjal jutalmazta a zsűri. *Németh Dániel* az NNÖ által szervezett német versmondó versenyen ért el 1. helye-

zést. A *Túl az első X-en* társadalomismereti verseny csapattagjai *Németh Dániel, Rácz Gabriella, Németh Szilvia* és *Füredi Ákos* voltak. Helyezésük: regionális döntő 1. hely. Ebben a tanévben *Sebestyén Gábor* a Czeizel Endre Genetikai Feladatmegoldó Versenyen 2. helyezéssig jutott. *Varju Benjámin* a Zrínyi Ilona Matematikaverseny megyei fordulóján az iskolánk legeredményesebb versenyzője lett.

Kedves Diákok! Visszagondolva látnunk kell, hogy az elért eredmények a becsületesen, szeretettel és alázattal elvégzett munkából fakadhatnak. Engedjétek meg, hogy így fogalmazzak: az így elvégzett munkára lehet Isten áldását kérni. Az így elvégzett munkán lesz láthatóvá Isten áldása.

A tantestület nevében köszönöm nektek a sok érzelmi és szellemi élményt, a szakmai kihívásokat és lehetőségeket. Sok feleletet, írásbelit teljesítettetek. Kívánom, hogy legyen hozadéka a sok szorgalmas készülésnek! Kívánom, hogy úgy teljesítsetek, amint szeretnétek, hogy a végén ragyogó arccal vehessétek át az érettségi bizonyítványt!

Szeptembertől jön az új élet, új feladatok, új társak, új örömök. Tovább fogtok gyarapodni léleekben, tudásban, emberségben. Kívánom nektek, hogy semmit se feledjétek el középiskolás éveitekből, ami szép volt, ami gazdagított, jobbított, épített, boldogított titeket. Segítsen mindez nektek további életetekben! Kívánom – ta-

náraitok nevében is –, hogy a jövőbe vetett hittel, bizalommal és akarattal – no meg sok szerencsével – lépjétek be a felnőttkorba! Erőfeszítéseiteket kísérelje sok siker! Egyéni életetek legyenek boldog! Ha szükségetek van jó tanácsra, segítségre, jó szóra, vagy ha meg akarjátok osztani sikereiteket, örömeiteket, vagy ha csak meg akartok pihenni a régi kedves helyen: a SZEVA mindig visszavár!

Kívánom, hogy az Úristentől kapott talentumokat tudjátok úgy forgatni, hogy azal önmagatok, szeretteitek, hazánk és Jézus Krisztus egyháza javát és jó előmenetelét szolgálhassátok.

Isten áldjon benneteket, és őrizzen meg az élet küzdelmeiben, igaz emberségben, az Isten és a felebarátok iránti szeretetben!

Isten áldjon benneteket, és őrizzen meg az élet küzdelmeiben, igaz emberségben, az Isten és a felebarátok iránti szeretetben!

12/4 osztály

Osztályfőnök: SCHMITTINGER ANIKÓ

Berta Bernadett Bianka, Betkő Áron, Bíró Patrik, Csáki Richárd Pál, Czvalinga Georgina Nikolett, Farkas Zoltán István, Györkös Attila István, Hegedűs László Tamás, Klapács Szilvia, Kovács Zsófia, Krausz Róbert, Krucsai Alexandra, Marsovszki Klaudia, Molnár Vivien, Németh Kevin Adolf, Orovecz Adrián Imre, Óvári Csaba, Török Ádám, Üveges Mónika

12/6 osztály

Osztályfőnök: FÓRIZS IBOLYA

Burián Zsolt Tamás, Demeter Dóra, Füredi Ákos, Gombos Panna Kata, Gyivicsán Anett, Hajdu György, Németh Dániel Pál, Németh Szilvia, Rácz Gabriella, Sebestyén Gábor Imre, Szabó Alexandra Léna, Szalkay Judit Erzsébet, Varju Benjámin Mihály, Vörös Adorján, Zsikai Vilma

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

KERESZTELÉS (3 éven aluli gyermekek)

Kovács Krisztián és Nagy Katalin leánya:

KINGA 2018. március 31.

Kovács Csaba és Gyarmati Csilla Ilona leánya:

PETRA ZOÉ 2018. április 1.

Püski Sándor és Papp Edina Kitti fia:

Alex Péter 2018. április 15.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

TEMETÉS (2018. március 23.–2018. május 11.)

Gombkő József Ferenc (94), Blaboli Tibor (70), Kiss József (74), Németh Lajosné (Sonkoly Mária 96), Szepesi Béla (84), Baki Béláné (Németh Julianna 87), Dér Ferencné (Bors Etel 76), Németh Bálintné (Kocsondi Rózsa 87)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elviteles vagy kiszállítási formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így egy adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzettől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Az igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy a 06 68/412-402-es, illetve a 06 20/770-0456-os számon) lehet.

Nyári programok a leánygyülekezetekben

- Május 27-én, 14 órakor hősök napi megemlékezés Kardoskúton.
- Június 23-án falunap Szentetornyán az evangélikus templom körül.
- Augusztus 6–9-ig „Közös asztal” cigánymissziós konferencia Sárszentlőrincen.
- Július 14-én, 9 órakor a kardoskúti falunapon ökumenikus istentisztelet a templomban, majd Ramasz Imre sírjának megkoszorúzása.
- Július 2–6-ig alsós hittanos napközi tábor Gyopárosfürdőn.
- Július 16–20-ig felsős hittanos tábor a Balatonnál.

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2018. március 19.–2018. május 10.

Szász Istvánné	3000 Ft
Kissné Betkő Katalin	3000 Ft
Kovács Lajos és felesége	2000 Ft
Szemenyei Sára Ilona	1000 Ft
Varga Zoltánné	2000 Ft
Papp Vilmosné	5000 Ft
Verasztó Ferenc	3000 Ft
K. Tóth László	3000 Ft
Szokodi László	1000 Ft
Horváth Kálmánné	2000 Ft
Deák Ferencné	2000 Ft
Ujj Tiborné	2000 Ft
Dénes József és felesége	2000 Ft
Zsíros Ibolya	2000 Ft
Sonkolyos Ibolya	1000 Ft
Csmela Józsefné	2000 Ft
Tóth Béla	2000 Ft
Csizmadia Ferenc és felesége	2000 Ft
Nedeliczki Mihályné	2000 Ft
Bodzsár Lászlóné	1000 Ft
Név nélkül, de Istennél tudva lévő testvértől	2000 Ft

Otthona lett a nővéri szolgálatnak

Szeretettel tesszük közzé, hogy a nővéri szolgálat segítő lehetőségeivel – Éléskamra és egyéb formájú segélyeivel, tárgyi dolgaival – a templommal szemben, az alvégi parókia udvarából nyíló kedves kis helyiségben talált otthonra, melynek neve:

„A GYŰLEKEZETI NŐVÉRI SZOLGÁLAT LOGISZTIKAI KÖZPONTJA”

Kérjük, hogy – előzetes egyeztetés híján – a következő félfordulási időszakokban keressék a szolgálatot:

HÉTFŐNKÉNT 9–11 ÓRÁIG PÉNTEKENKÉNT 9–11 ÓRÁIG

Emlékeztetőül: segítő lehetőségeket kínálunk akut és hosszú távú ápolási, prevenciós, szociális, betegmozgatói és minden ide tartozó ügyben. Előzetes egyeztetés a +36 20/775-3912-es telefonszámon, vagy a Lelkeszi Hivatalban.